СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 | РАЗ НА ТИЖДЕНЬ | ONCE A WEEK | PRICE $1.00

РІК CXIV | П'ЯТНИЦЯ, 24 СЕРПНЯ 2007 РОКУ | ЧИСЛО 34 | VOL. CXIV | FRIDAY, AUGUST 24, 2007 | No. 34

З Днем Незалежности, Україно-Мати!

Шістнадцятиліття

Святкуєм Незалежности шістнадцятиліття,
Нехай не легко ще, та все ж ми здобули
Свою Державу, бились не одне століття,
І гекатомби жертв кривавих рік пливли.
Святому українському народу –
Хмельниччина, Мазепи чин, ну а тепер
Змагання визвольні, Універсал свободи,
Базар і Крути, Броди, дух УПА не вмер.
В цей день заглянемо в історії анали,
Бо варто заглядать в історію не раз,
Як нам до Незалежности шлях торували
Петлюри й Коновальця армії в свій час.
А потім Голод був, якого світ не бачив,
Було НКВД, ґестапо, був Сибір,
Народ все пережив, Голготи не пробачив,
І аж тепер воскрес усім наперекір.
Сьогодні вільні ми, бо кров за цю Свободу
З сердець синів, дочок на землю пролилась,
Нехай не легко зараз нашому народу,
Та витримаєм ми! Державність здобулась!
Вітаємо тебе, чудова Україно,
Із Незалежністю, святкуй її в віках!
Хай многоліття спів щороку грімко лине –
Ніколи не назад, лише вперед твій шлях!

Ростислав Василенко,
Юніон, Ню-Джерзі

Влада для людей, а не для політиків

***КИЇВ.** – Прес-служба Президента України Віктора Ющенка подала 20 серпня стенограму прес-конференції Президента, яка відбулася на зеленій галявині Секретаріяту Президента. Зустрічі в цьому форматі стали вже доброю традицією для щирої і відвертої розмови. Ця прес-конференція мала назву „Влада для людей, а не для політиків" і транслювалася в прямому етері двох загальнонаціональних каналів – Першого національного каналу та „5 каналу". Також її передавали „24 канал", Всесвітня служба УТР і Національна радіокомпанія України. На цей захід було акредитовано близько 130 журналістів. Нижче подаємо вступну промову Президента.*

Президент України Віктор Ющенко і його прес-секретар Ірина Ваннікова під час прес-конференції 20 серпня. *Фото: УНІАН*

Шановні журналісти,
пані та панове!

Перш за все, я хотів би, щоб наша сьогоднішня зустріч була присвячена найактуальнішим питанням сьогодення. Безумовно, в центрі могло б бути таке питання, як проведення виборчого процесу з дострокових виборів 30 вересня до українського парламенту, і питання, які пов'язані з цим процесом. Для мене є ключові три речі в цьому процесі. Перша з них – це позиція, яка виходить з того, що максимально чесно, справедливо, виключно в правовому полі нам треба забезпечити проведення виборчої кампанії. Починаючи від того, що є закон про вибори, який, здається, врахував пропозиції всіх політичних учасників. І коли, здавалося б, підписували заяву, ми виходили з того, що через підписання цього закону ми знаходимо один із консенсусів виходу з парляментської кризи. На жаль, з'явилися політичні спекуляції. Вже починаючи з виборчого процесу, в тому числі на предмет реєстрації чи своєчасної реєстрації тих чи інших учасників. Безумовно, я розумію, що політичні вибори – це завжди найлютіша політична боротьба, де дуже часто не працює розум, а працюють емоції. Але я хотів би використати свою пресконференцію і звернутися, перш за все, до провідників політичних сил. Давайте прямувати праведною політичною чесною дорогою, яка тільки через пряме законне політичне змагання визначає в Україні переможців. Ніякі інші трюки, ніякі інші спекуляції не повинні бути інструментарієм сьогоднішніх політиків. Давайте привчатися до політичної культури. Я закликаю до цього як провідників політичних сил, так і ті інституції, які забезпечують виключно правове поле проведення виборів. Безумовно, вибори будуть чесні, у відповідності до законодавства, бо є закон. Я переконаний, у рядах правоохоронців, у рядах структур правоохоронних позиція змінюється в контексті святости відношення до закону. І є ви – журналісти з вільним демократичним словом. Є Президент. Кінець кінцем, є здорове українське суспільство, яке не дозволить будь-якої фальсифікації виборів.

Друге. У цьому контексті я ще раз і ще раз хотів би порушити тему депутатської недоторканости. Я її висуваю не як політичний клич, вибачте, навіть не прохання до політичних сил із розумінням поставитися до цього. Я буду це робити незалежно від того, підтримають мене політичні сили, чи не підтримають. Бо я переконаний, що це є ганьба для кожної з ваших персон, для моєї персони, для будь-якого громадянина України. Ви знаєте, цілий день говоримо про демократію, в кінці дня не можемо відділити один ключовий принцип – закон повинен рівно працювати для всіх. У цьому законі не повинно бути виключення ніякого. До якоїсь міри це є ілюстрація відкритости нашого суспільства, в тому числі – і політичних вершків цього суспільства. І тому я буду користуватися кожним моментом, кожним контактом з журналістом і громадянином: люди, не дайте можливости, щоб вас заспали. Звідси починається історія української корупції. Я пригадую одну розмову з одним із генеральних прокурорів у певний рік. Коли тема у нас дійшла до кримінальної

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Кримські татари розпочали акцію протесту

ЯЛТА. – Група кримських татар, які представляють громадську організацію „Односельці", 15 серпня розпочала перед міською радою акцію протесту у зв'язку з продажем кримських земель російським товстосумам. Вимоги традиційні – надати землю для індивідуального житла виселеним мешканцям Криму. Якщо міська влада не погодиться з вимогами, заявив голова організації Ібрагім Воєнний, кримські татари розпочнуть масове голодування. До виселення кримські татари складали у цьому реґіоні до 80 відс. населення, а зараз – лише 3 відс. „Земельні масиви, заплановані для передання депортованим, роздаються і продаються різним комерційним фірмам", – повідомив керівник організації „Односельці". *(Радіо „Свобода").*

В Одесі не хочуть пам'ятника Катерині

ОДЕСА. – Суд задовольнив 15 серпня позов міської ради до організацій „Просвіта" та „Єдіноє отєчество" з приводу відновлення в Одесі пам'ятника російській імператриці Катерині Другій. „Просвіта" мала намір провести багатолюдний пікет на знак протесту проти цих намірів. Тим часом „Єдіноє отєчество" плянує проведення хресної ходи на підтримку задуму міської влади. Два місяці тому міська рада Одеси ухвалила знести пам'ятник морякам-„потьомкінцям" і встановити на його місці монумент засновникам міста, центральною фіґурою якого є зображення Катерини Другої. Проти цього виступили українські патріотичні організації Одещини. Суд узяв до уваги лист Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Одеській області, у якому йдеться про можливість сутичок між активістами різних політичних напрямків, що призведе до порушення громадського порядку. *(Радіо „Свобода")*

За фосфорну аварію селянам нічого не виплатять

ЛЬВІВ. – Селяни, які мешкають на території, де трапилась фосфорна аварія, не отримають матеріяльної компенсації від уряду – 486 тис. грн. для відшкодування аґропідприємствам збитків від фосфорної аварії в Ожидові. Збитки були спричинені затримкою з початком жнив, а також забороною закупівель молока. Але худоба у селян не облікована, а з 1 липня можна здавати молоко лише тоді, коли корова пройшла огляди і має маркування. Молоко у селян купують без укладання індивідуальних договорів між продавцем і покупцем. Тепер важко знайти юридичні підстави для виплати людям і господарствам компенсації. (*Радіо „Свобода"*)

Особливості національного полювання

КИЇВ. – В Україні 16 серпня розпочався сезон полювання на пернату дичину. Тисячі мисливців вирушили до водоймищ з наміром без здобичі не вертатись. Але кількість дичини в Україні катастрофічно зменшується, стверджують екологи. Володимир Борейко, директор Київського еколого-культурного центру, вважає, що головна небезпека для птахів і хижих тварин – це представники влади і депутати, які ніким не контрольовані. Так, під прикриттям „відбіркового відстрілу" Сергій Ястржембський, радник президента Росії, вполював у Хмельницькому лісництві зубра за 1,000 дол. За підрахунками природоохоронців, через подібні втіхи чисельність зубрів, ведмедів, диких кролів та качок знизилась на 50 відс., лосів – на 70 відс. На одного вовка нині припадає 208 мисливців, на одного лося – 108, оленя – 29, кабана – 12. Можновладці полюють навіть у заповідниках і національних парках, які становлять пів відсотка території України. *(Радіо „Свобода").*

Куля влучила в серце

РІВНЕ. – „Сліпа" куля з міліцейського стрільбища поблизу селища Шпанів стала причиною смерти 25-річного Олександра Колесника. Біда сталася 15 серпня через два місяці після весілля, коли О. Колесник зі своїм братом та братом дружини ремонтував гараж. Раптом молодий чоловік притиснув руки до грудей і сказав, що не може дихати. У лікарні виявили у серці кулю автомата Калашникова, котра прошила ще й легені. Того дня за менш ніж 2 км. від місця події міліціонери з Рівненського міського відділу проводили тренувальні стрільби. Батько загиблого вважає, що смерть сина лежить на совісті тих, хто дозволив стрільби у старому форті неподалік від селища. О. Колесник саме склав іспити до Національної академії державного управління при Президентові України. Повідомлення про зарахування на навчання прийшло після його смерти. Начальник слідчого відділу обласної прокуратури Ігор Ольшанецький повідомив, що остаточні висновки у справі будуть після завершення балістичної експертизи та досудового слідства. (*Радіо „Свобода").*

Фосфор і вода – несумісні

КИЇВ: – Розслідування залізничної аварії з фосфорними цистернами виявило, що віцепрем'єр Олександер Кузьмук особисто розпорядився гасити цистерни з фосфором водою всупереч інструкціям. Гасіння фосфору водою призводить до його самозаймання і викиду в повітря небезпечних сполук. О. Кузьмук заявив 17 серпня на прес-конференції в Києві, що воду застосували для охолодження цистерн через загрозу вибуху. Як відомо, в середині липня у Буському районі Львівської області під час аварії потягу зійшли з рейок 15 цистерн із жовтим фосфором. Шість із них спалахнули. Спершу вогонь гасили водою, пізніше перейшли на спеціяльну піну. *(Радіо „Свобода").*

Чекають на спостерігачів

КИЇВ. – На виборах до Верховної Ради будуть присутні близько 4 тис. чужоземних спостерігачів, повідомив 17 серпня міністер закордонних справ Арсеній Яценюк на одному з українських телеканалів. Зокрема, за його словами, у виборах візьмуть участь 600 спостерігачів від ОБСЕ. Раніше Україна запросила на вибори спостерігачів від Парляментської асамблеї Ради Европи, Европарляменту, ОБСЕ та Співдружности незалежних держав. Тим часом Партія вільних демократів включила до свого виборчого списку екс-майора державної охорони Миколу Мельниченка, який у 2000 році оприлюднив записи, які компрометували тодішнього Президента України Леоніда Кучму. *(Радіо „Свобода").*

Присвоїли понад 3 млн. грн.

КИЇВ. – Служба безпеки України (СБУ) 17 серпня порушила кримінальну справу проти посадовців державного підприємства „Енерґоатом". За словами виконувача обов'язків керівника СБУ Валентина Наливайченка, йдеться про протиправне заволодіння грошовими коштами на суму понад 3.3 млн. грн. Цими коштами посадовці заволоділи „шляхом зловживання службовим становищем", сказав В. Наливайченко. Виявлена злочинна схема, де через фіктивні посередницькі структури розкрадалися державні кошти і за державні кошти закуповувалося обладнання з перевищенням реальної вартости. „Енерґоатом" експлуатує чотири українські атомні електростанції та виробляє близько половини електроенерґії в Україні. *(Радіо „Свобода").*

На Сорочинському ярмарку

ПОЛТАВА. – Президент України Віктор Ющенко 18 серпня відвідав Національний Сорочинський ярмарок у селі Великі Сорочинці Миргородського району, де купив у полтавчанки Наталії Свиридюк шість ляльок-мотанок, а потім придбав у решетилівських майстрів вишиту сорочку в пастельних тонах. У ярмарку брали участь понад 260 підприємств усіх галузей промисловости, 230 майстрів народних промислів та понад 400 приватних підприємців. На ярмарку були представлені делеґації Казахстану, Узбекистану, Грузії, Угорщини. Ярмарок відбувся 14-19 серпня. *(УНІАН).*

Бійка біля церкви

КИЇВ. – Біля невеликого храму УПЦ Московського патріярхату, що стоїть поруч із підвалинами Десятинної церкви, 19 серпня сталася бійка. Представник язичницької громади „рідновірів" отримав вогнепальне поранення, а парафіянин православної церкви зазнав черепно-мозкової травми. Голова об'єднання „рідновірів" України Галина Лозко стверджує, що нападниками були православні. „Жертовник біля Історичного музею – це єдине місце, де ми здійснюємо свої богослужіння, – розповідає вона. – Дозвіл на це дало Головне управління з питань внутрішньої політики Київської міської адміністрації. З дерев'яної церкви УПЦ Московського патріярхату, зведеної минулого місяця без дозволу міської влади, вискочив загін, озброєний палицями. Один з нападників почав стріляти. Вірні цієї церкви кричали: „Тут завжди була і буде Росія!". *(Радіо „Свобода").*

Арсенал на подвір'ї

ЧЕРКАСИ. – Майже 17 тис. боєприпасів часів Другої світової війни виявлено 20 серпня у дворі мешканця селища Ірдинь, який колекціонував боєприпаси. У надвірній будівлі співробітники міліції знайшли протитанкові, протипіхотні й мінометні міни різних калібрів, артилерійські набої, різноманітні гранати та ін. Була велика ймовірність їхнього детонування. Якби це сталося, то розліт уламків, за розрахунками піротехніків, мав би скласти до 1.5 кілометра. Усі небезпечні предмети вивезені на підривний майданчик. *(Радіо „Свобода").*

380 років „Лексиконові" Памви Беринди

КИЇВ. – 20 серпня 1627 року видавництво Києво-Печерської монастиря видало перший друкований український словник під назвою „Лексикон словенороський і імен толкованіє". Його автором був уродженець галицького села Чайковичів Памво Беринда. Він уславився як один з найкращих лексикографів свого часу. Він працював над своїм словником упродовж чверті століття, залучаючи роботи провідних науковців тодішньої Европи. П.Беринда помер 23 липня 1632 року. Його „Лексикон" був був одним з основних посібників для вивчення церковно-слов'янської мови.

Палають ліси

ХЕРСОН. – У Херсонській області полум'ям охоплено 1.5 тис. гектарів хвойного лісу. Пожежа виникла 20 серпня у Голопристанському районі. В результаті високої температури повітря і посилення вітру 21 серпня площа пожежі почала різко збільшуватися.До її гасіння залучено пожежно-рятувальні підрозділи Херсонської области, Запорізького, Дніпропетровського гарнізонів. Загорівся ліс у також Миколаївській області, де вогонь охопив майже 80 га площі. Причиною пожежі могло стати необережне поводження з вогнем. (*УНІАН).*

У пожежі винні посадові особи

РІВНЕ. – У пожежі, яка виникла на підприємстві „Рівнеазот" і призвела до загибелі і травмування працівників, винні посадовці, які дозволили проводити роботи всупереч правилам безпеки. Такий висновок комісії, яка 21 серпня закінчила розслідування. 31 липня в цеху, який був на ремонті, спалахнули пари циклогексанолу. Зварювальник Генадій Мізера отримав опіки, слюсар Андрій Василишин згорів на місці. Причиною пожежі стало одночасне проведення зварювальних і монтажних робіт на газогоні. Чотирьом особам, які допустили порушення правил безпеки, загрожує обмеження волі до п'яти років. *(Радіо „Свобода").*

Так народжувалася незалежна Україна

КИЇВ, 24 серпня 1991 року. Робітники піднімають Державний прапор України над будівлею Верховної Ради України поряд з червоно-блакитним Державним прапором Української РСР. Синьо-жовтий прапор був вперше піднятий як офіційний прапор України 4 вересня 1991 року.

КИЇВ, серпень 1991 року. Віче на площі Жовтневої революції (зараз Майдан Незалежности) на підтримку незалежности України. *Фото УНІАН*

КИЇВ, жовтень 1991 року. Студентська голодівка на підтримку незалежности України на площі Жовтневої революції.

КИЇВ, серпень 1991 року. Народний депутат Левко Лук'яненко виступає під час віча на підтримку незалежности України.

КИЇВ, серпень 1991 року. Демонтування пам'ятника Ленінові на площі Жовтневої Революції в центрі Києва після провалу серпневого путчу 1991 ріку у Москві і проголошення Україною незалежности.

КИЇВ, серпень 1991 року. Віче на площі Жовтневої революції (зараз Майдан Незалежности) на підтримку незалежности Українi.

КИЇВ, 5 грудня 1991 року. Леонід Кравчук на засіданні Верховної Ради України приймає присягу Президента України.

АМЕРИКА І СВІТ

Тоні Снов йде з Білого Дому

ВАШІНҐТОН. – 17 серпня прессекретар Білого Дому Тоні Снов повідомив в розмові з журналістами аґентства „Ройтерс", що залишить свою посаду ще до закінчення президентської каденції Джорджа Буша. Він пояснив, що до цього його змушують не проблеми зі здоров'ям (Т. Снов тяжко одужував від рака кишечника), а передусім фінансові причини. Коли саме це станеться, він не уточнював, представники адміністрації Дж. Буша сказали, що офіційного подання від Т. Снова ще не надходило. „Ройтерс" при цьому підкреслює, що цілком можливий близький відхід Т. Снова стане другою поважною втратою політичної команди Дж. Буша за останній час. Декілька днів до того про своє скоре звільнення від обов'язків політичного радника Президента США оголосив Карл Ров, якого в пресі називали „мозком" теперішньої вашінґтонської адміністрації. *(Радіо „Свобода)*

Держдепартамент допоможе вишколити гвардію М. Аббаса

ВАШІНҐТОН. – Уряд США має намір послати на Близький Схід інструкторів, які допомагатимуть професійно вишколювати вояків президентської гвардії керівника Палестинської автономії Махмуда Аббаса. Спеціялісти Бюра дипломатичної безпеки Державного департаменту вестимуть для палестинських військових курси з підвищення їхньої кваліфікації, починаючи від вересня й аж до кінця цього року. Програма є частиною двосторонньої угоди, в рамках якої Вашінґтон виділив 80 млн. дол. для вдосконалення засобів безпеки на палестинських територіях. У висліді співпраці з президентською гвардією М. Аббаса США розраховують посилити боротьбу з тероризмом в Палестинській автономії і „в рівній мірі запевнити безпеку палестинців та ізраїльтян" – підкреслюється в офіційній заяві Державного департаменту. *(ББС)*

Британський уряд применшує втрати в Афганістані

ЛОНДОН. Англійські консерватори звинуватили уряд лейбористів у зумисному применшенні людських жертв, яких зазнала країна в Афганістані. Згідно з даними міністерства оборони, починаючи від квітня 2007 року, під час бойових дій в Афаганістані було поранено 700 британських вояків з 1,500, котрі беруть участь у збройних операціях проти Талібану. Тим часом Ліем Фокс, міністер оборони з тіньового уряду консерваторів, вважає ці цифри заниженими. Він звернув увагу на очевидну несумісність між методами підрахунку втрат в американців і британців. Якщо в американців на кожного убитого припадає по дев'ять поранених, то в британській армії – тільки три. „Тому ми змушені думати, що реальний рівень втират вищий, ніж свідчать урядові звіти", – сказав Л. Фокс. Зі свого боку, міністер збройних сил Великобританії Боб Ейнсворт рішуче відкинув ці звинувачення з табору консерваторів, пояснивши низькі показники щодо поранених тим, нібито британські військові лікарі „не займаються бюрократичними дрібницями" і не рахують легких поранень. *(ББС)*

„Ендевор" повернувся на землю

ҐЮСТОН, Тексас. – Космічне аґентство „NASA" повідомило, що астронавти шатла „Ендевор" Дейв Вільямс і Клей Андерсон успішно закінчили програму лету. Вони здійснили четвертий, заключний вихід у відкритий простір і пробули в ньому п'ять годин, виконуючи різні технічні завдання. Керівники космічного центру „NASA" прийняли рішення скоротити космічну прогулянку на дві години, щоб у неділю, 19 серпня, від'єднати шатл від Міжнародної космічної станції (МКС) і приземлити його у вівторок, 21 серпня, а не в середу, як це плянувалося раніше. Причиною зміни цього пляну була необхідніть повернути „Ендевор" на Землю до того, як гураґан „Дін" дійде до американського узбережжя. В неділю шатл „Ендевор" від'єднався від МКС і почав летіти до Землі. Це повернення було розраховане на дві доби. У вівторок, 21 серпня, корабель щасливо приземлився на Мисі Канаверал, Фльорида. *(Асошіейтед Прес)*

Країна вшанувала пам'ять Е. Преслі

МЕМФІС, Тенесі. – 17 серпня минуло 30 років від дня смерти видатного американського співака Елвіса Преслі. Тут, у Мемфісі, він прожив значну частку свого життя, тут і вмер. Могила Е. Преслі стала місцем паломництва тисяч туристів з інших штатів країни і з різних країн світу. Особливо багато їх з'їхалося тепер, на вшанування пам'яті співака з нагоди 30-річчя від його смерти. Його маєток перетворився в музей, який відвідує в середньому 600 тис. осіб щороку. Невдовзі цей показник значно збільшиться, оскільки дочка артиста Ліса-Марі Преслі передала управління музем і всім маєтком компанії, котра спеціялізується в індустрії розваг. Проте й у цьому році за один тиждень серпня музей Е. Преслі відвідало 75 тис. шанувальників великого вокального і артистичного таланту Елвіса. Е. Преслі був і залишається унікальною і незамінною постаттю в історії американської культури. *(„Голос Америки")*

Литовця депортують з США за співпрацю з нацистами

ВАШІНҐТОН. – Міґраційний суд США вирішив вислати з країни уродженця Литви Владаса Заянчкаускаса, якого американська влада звинувачує у співпраці з нацистами під час Другої світової війни. Звинувачення стосувалися його перебування в есесівському вишкільному таборі „Травники" в 1943 році. Суд визнав за доведене, що В. Заянчкаускас був одним з есесівців-вишкільників, а згодом був причетний до знищення євреїв з варшавського ґетто. Сам звинувачений заперечує свою причетність до каральних акцій, хоч і зізнається, що перебував у таборі „Травники", однак, працював, за його словами, в барі. Проте з'ясовано, що при в'їзді у США він взагалі нічого не повідомив про контакти з есесівцями. В. Заянчкаускас був вояком литовської, а відтак совєтської армії, в полон до німців потрапив у 1941 році. Після війни деякий час жив в Австрії, а потім переїхав до США й оселився в місті Сатон (штат Масачусетс). В 2005 році, після того як влада США довідалася про його зв'язки з нацистами, В. Заянчкаускаса позбавили американського громадянства. *(Асошіейтед Прес)*

Ямайка страждає від стихійного лиха

ЯМАЙКА. – Гураґан „Дін" змусив владу цієї острівної держави проголосити надзвичайний стан, який триватиме 30 днів. З запровадженням цього особливого режиму правоохоронні органи одержать значно ширші повноваження для боротьби з мародерами, бо вже сталося декілька випадків пограбувань у постраждалих від гураґану районах. Сильний вітер, зливи і спричинені ними повені пошкодили електричні лінії, у висліді без світла залишилися 135 тис. мешканців. Розмито багато доріг, є цілком зруйновані будинки. Летовища Ямайки зачинені, понад 4.5 тис. осіб перебувають у тимчасових сховищах, розкиданих по всьому острову. Прем'єр-міністер країни Поршія Симпсон Мілер, керуючись необхідністю ліквідувати наслідки стихії, закликала політичні партії відкласти парляментські вибори, призначені на 27 серпня. Гураґан „Дін" дістав четверту категорію – за п'ятибальною системою відліку. Починаючи від понеділка, 20 серпня, „Дін" рушив на північний захід Карибського моря і летить зі швидкістю 230 км. на годину у бік Кайманових островів, Мексики і американського штату Тексас. Швидкість вітру досягає 230 км. на годину. Уряд Тексасу евакуював старших людей з долини Ріо-Ґранде *(„Голос Америки")*

Нещасливий збіг обставин в Юті

СОЛТ-ЛЕЙК-СИТІ, Юта. – У п'ятницю, 17 серпня, в шахті неподалік міста стався обвал, шестеро шахтарів опинилися у бевиході. Але далі ситуація розвинулася ще у гірший бік. Коли почалися порятункові роботи, ще троє шахтарів загинуло, а шестеро зазнали тяжких тілесних травм. Саме в момент, коли рятувальники прокопували тунель, раптова сейсмічна активність спричинила ще один обвал. Троє тяжко ушкоджених шахтарів загинули відразу, шістьох відвезли до найближчої лікарні, майже всі перебувають у критичному стані. Тим часом сейсмічна активність не припиняється, а до місця, де, ймовірно, перебувають шахтарі, зниклі 6 серпня, все ще залишається 360 метрів. Однак федеральна влада не дозволяє продовжувати рятувальні акції, поки не буде переконана в безпеці самих рятувальників. Губернатор штату Юта Джон Гантсмен сказав: „Наш штат не хоче більше жодних травм. З нас вже досить. І я скажу Конгресові, регулятивним агентствам, давайте використаємо цей досвід як приклад і як науку, що ми можемо робити речі краще. Я думаю, що це – визначний момент в історії гірничої справи". *(„Голос Америки")*

Вмер Вільям Дідс

ЛОНДОН. – Минулої суботи, 18 серпня, на 94-му році життя вмер один з найвпливовіших британських журналістів – лорд Вільям Дідс, більше знаний під ім'ям Били Дідса. Починаючи від 1937 року і до останніх днів свого життя він співпрацював з найбільшим британським виданням – „The Telegraph", від 1974 до 1986 років був головним редактором цієї газети, а коли залишив працю, продовжував вести у цьому ж виданні постійну авторську колонку. В. Дідс також домігся успішної політичної кар'єри. Від 1951 до 1974 років він був депутатом парляменту від Консервативної партії, деякий час входив до складу уряду як міністер інформації. В 1999 році королева Великобританії надала В. Дідсові звання лицаря, а в 2004 році його було визнано „великим британцем". Прем'єр-міністер Англії Гордон Бравн, висловлюючи співчуття з приводу смерти В. Дідса, підкреслив: „Хоч він був і членом парляменту, і міністром, в людській пам'яті він залишиться передусім як блискучий журналіст. Великобританія у великому боргу перед цією людиною, яка протягом декількох десятиріч подавала приклад патріотизму і служіння суспільству". *(Ройтерс)*

Д. Марадона зізнався в ненависті до США

КАРАКАС, Венесуеля. – В неділю, 19 серпня, Дієго Марадона, один з найкращих футболістів в історії цього спорту, взяв участь у телепрограмі, яку веде президент Венесуелі Уґо Чавес, відомий своїми лівацькими і антиамериканськими поглядами. Під час цієї програми арґентинський футболіст зізнався, що ненавидить Америку і цілком підтримує політику У. Чавеса та кубинського вождя Фіделя Кастра. Д. Марадона сказав, що вважає всі політичні і економічні рішення У. Чавеса і Ф. Кастра правильними, і назвав себе „чавістом". „Я ненавиджу все, що приходить від США. Ненавиджу всією душею", – сказав арґентинський футболіст. Телевізійна програма У. Чавеса виходить в етер кожної неділі. Д. Марадона, який в 1986 році привів збірну команду Арґентини до перемоги на чемпіонаті світу, два роки тому також вів розважальну телепрограму, однак, вона проіснувала тільки один телевізійний сезон. *(„Ройтерс")*

Дженні Буш заручена

ВАШІНҐТОН. – Адміністрація Президента США Джорджа Буша оголосила про заручини його 25-річної дочки Дженні і Генрі Гейґера, з яким Дженні зустрічається вже декілька років. Заручини відбулися 15 серпня, дати весілля ще не визначено. 29-річний Г. Гейґер – син колишнього віце-губернатора Вірджинії Джона Гейґера, котрого недавно вибрали головою місцевого осередку Республіканської партії. Г. Гейґер працював у Білому Домі і брав безпосердню участь у виборчій кампанії Дж. Буша. Дженні Буш в 2004 році одержала диплом про вищу освіту за спеціяльністю – англійська мова і література в Університеті Тексасу. Після цього півтора року навчала дітей молодших кляс у Вашінґтоні, відтак мала практику в Панамі. Вона написала книжку про 17-річну одинокy матір-панамку, хвору на СНІД, а тепер пише твори для дітей. *(Ройтерс)*

Збори ради директорів СКУ

ДОНЕЦЬК. – 20-21 серпня у Донецьку відбулися загальні збори ради директорів Світового конгресу українців (СКУ).

У зборах взяли участь керівники громадських організацій українців із 40 країн, працівники центральних і місцевих органів влади України.

Метою зборів є збереження національної ідентичности, духовности, мови, культури українців, які проживають за межами України, а також координація діяльности українських організацій членів СКУ.

На фото: Президент СКУ Аскольд Лозинський біля пам'ятника Тарасові Шевченкові в Донецьку 20 серпня. Фото: УНІАН

Поетичні рядки – до свята України

До „українців“

Я запитую в себе, питаю
у вас, у людей,
Я питаю в книжок, роззираюсь
на кожній сторінці –
Де той рік, де той місяць,
той проклятий тиждень і день,
Коли ми перестали гордиться,
що ми – українці.
І що є в нас душа,
повна власних чеснот і щедрот,
І що є у нас дума,
яка ще од Байди нам в'ється,
І що ми на Вкраїні
таки український народ,
А не просто юрба, що у звітах
населенням зветься.
І що хміль наш – у пісні,
а не у барилах вина,
І що щедрість – у серці,
а не у крамничних вітринах,
І що є у нас мова
і що українська вона,
Без якої наш край –
територія, а не Вкраїна.
Я до себе кажу
і до кожного з вас:
– Говори!
Говорімо усі, хоч ми й добре
навчились мовчати!
Запитаймо у себе,
відколи,з якої пори
Почали українці
себе у собі забувати.
Запитаймо про те,
чи списати усе на буття,
Котре нашу свідомість
узяти змогло так на Бога,
Що солодшим од меду
нам видався час забуття
Рідних слів, і пісень, і джерел,
і стежок від порога.

Українці мої!
То вкраїнці ми з вами – чи як ?
Чи в „моголах" і вмерти
судилось нам ще від Тараса!
Чи в могили забрати
судилось нам наш переляк,
Що згнітив нашу гідність
до рівня вторинної раси?
Українці мої! Як гірчать
мені власні слова!..
Добре знаю, що й вам
вони теж не солодкі гостинці.
Але мушу казати,
бо серце, мов свічка сплива,
Коли бачу, як щиро себе
зневажають вкраїнці.
І тоді в мені ниє
крамоли осколок тупий,
Мене думка одна обсідає
і душить на славу:
Ради кого Шевченкові
йти було в Орські степи?
Ради кого ховати свій біль
за солдатську халяву?
То хіба не впаде,
не закотиться наша зоря,
І хіба не зотліє до тла
українство між нами.
Коли навіть на згарищі
долі й зорі Кобзаря
Ми і досі спокійно себе
почуваєм хохлами?
Українці мої!
Дай вам Боже і щастя і сил!
Можна жити й хохлом,
і не згіркне від того хлібина.
Тільки хто ж колись небо
прихилить до ваших могил,
Як не зраджена вами,
зневажена вами Вкраїна…

Віктор Баранов,
Київ

Хай лине пісня!

Хай лине пісня, не стихає,
Земля всміхається усім:
Уже шістнадцятий минає,
Хай радість прийде в кожен дім!
Хай майорять великі стяги –
Жовтоблакитні як один,
Полотна слави і відваги,
Кривавих змагів і руїн.
Хоч правда, кажуть,
в очі коле,
Її замовчують, таять.
Згадаймо Берестечко з болем,
Та й Конотопу не віднять.
Були Полтава і Батурин,
І битва біля Жовтих Вод.
Голодомор і Сандормох, і Крути
Зберіг у пам'яті народ
Та оспівав в піснях і думах
Веселих, радісних, сумних.
Хоч ще не всіх увічнив,
Не всім Хрест пам'яті воздвиг,
Хай лине пісня, не стихає
На землях Краю чарівних!
В цей день я чару піднімаю
За всіх – і мертвих, і живих!

Федір Швець,
Розвіл, Каліфорнія

Спростування

В статті Г. Кураса „Остання справа Дмитра Дорошенка" („Свобода", 3 серпня) сталися помилки: замість Петро Курінний надруковано „Павло", а далі йдеться – „...М. Курінний". Неправильно подано ім'я першого президента УВАН у США Ветухова. Його звали Михайло, а надруковано – „Микола".

Влада для людей...

(Закінчення зі стор. 1)

відповідальности народних депутатів, він мені назвав таку цифру: „У нас готові матеріяли по 18 народних депутатах. Але я не відкрию жодної кримінальної справи – у мене немає правового інструменту це зробити". Я думаю, що та цифра була далеко не оптимістична і далеко не актуальна. Але зараз ми давайте будемо заприсягатися, тому що через рівність перед законом, незалежно від твоєї політичної посади, державної посади, ми ліквідовуємо ту політичну касту, яка дуже багато років спекулювала на тілі громадян. Звідси беруться спекуляції приватизаційними процесами, звідси беруться спекуляції або злочини земельних процесів. Усі латифундисти в певних місцях сидять, які прикриті добре імунітетом і можуть й далі чинити ці брудні справи. Звідси тіньова природа податку на додану вартість, звідси багато є речей, з якими, якщо ми хочемо раз і назавжди розпрощатися з ними, ми повинні перш за все зафіксувати роботу принципу „закон один для всіх".

Наступна теза, яку я хотів би висловити. Зрозуміло, що під час виборів до Верховної Ради всі політичні сили стають дуже добрими – розкривають мішки з грішми (присутність грошей у тих мішках завжди не обов'язкова) і починають формувати політичні агітки. От я хотів би закликати політичні сили, особливо в соціяльному пакеті, бути справедливими і достойними. Я як Президент, як економіст, колишній голова Національного банку України, хотів би сказати: безумовно, в цій країні є колосальні можливості для соціяльного проґресу, для соціяльних стандартів. Важко пояснити, повірте, економічно, коли з одної сторони 8 відс. ріст внутрішнього валового продукту, з другої сторони – 11 відс. ріст платень, а споживчі ціни, ціни споживчого кошику – 13.5 відс. Скажіть, будь ласка, то коли настане цей рожевий період, коли при таких, власне кажучи, досить унікальних макроекономічних темпах, які стосуються економіки України в останні шість-сім років, ми будемо презентувати соціяльну політику, яка носить одні з найнижчих стандартів? Куди йдуть гроші? Чому ми так розпоряджаємося ними? Це я наводжу виключно з одною метою. Ми можемо радикально змінити українську соціяльну політику, поставити в центр речі, які відповідають нашим стремлінням, як політичним, так і громадським, змінити статус лікаря, змінити соціяльний статус вчителя, вченого, працівника української культури, згадати про українського вояка, згадати про дитину з сиротинця, дитину-інваліда, інваліда, і торкнутися багатодітних родин і багато інших речей, на які не так багато коштів треба. Але повинна бути зформована цілеспрямована соціяльна політика. От ми про неї говоримо. Прикро, що ми живемо з виконавчою владою, яка не має пляну дій, яка не має програми, яка не володіє реформаторським духом, яка не плянує і не пропонує суспільству економічні реформи. Це питання, я думаю, виходить за рамки нашої конференції, але в даному випадку, коли ми говоримо про соціяльний пакет, я хотів би, звертаючись до політичних сил, які беруть участь у цих виборах, не вдаватися до політичних спекуляцій. Ми можемо багато чого зробити, якщо об'єднаємо позицію і забезпечимо її виконання у майбутньому уряді, у майбутньому парляменті. Я всіх запрошую виходити з цілковитої правди.

І остання репліка, яку я хотів би сказати, користуючись вашою присутністю, це те, що я хотів би акцентувати для кожного виборця таку тезу: 30 вересня вибори можуть відбутися тільки в тому випадку, коли кожен виборець продемонструє своє сумління, коли він поставиться до цього, як до свого майбутнього, що це є унікальне ваше право, яким, я хотів би, щоб скористався кожен виборець, виборець, який не піддався на порожні аґітки, виборець, який носить державницьку позицію, який є послідовним, відданим українцем, громадянином України, дбає про цю країну, не підтримує ті політичні спекуляції, які уже виникають і ще будуть виникати, будуть пропонувати у наших політичних змаганнях. Я просив би кожного виборця бути гідним громадянином, гідним українцем, не вірити, що прийде манна з небес. Вірити в те, що, засукавши рукави, своєю працею ми можемо змінити Україну, за умови, що в нас усі будуть рівні перед законом, за умови, що в нас буде професійна, патріотична і відповідальна влада. Будьте мудрі, дякую за увагу.

До уваги громадян України

Відповідно до Закону України „Про вибори народних депутатів України", Посольство України в США продовжує складання списків виборців для участи у голосуванні 30 вересня 2007 року на закордонній виборчій дільниці ч. 92, утвореній при Посольстві.

Виборці включаються до відповідного списку за місцем свого проживання та адресою житла, визначеними на підставі відомостей про проживання або перебування у закордонних країнах за умови їх перебування на консульському обліку.

З метою забезпечення захисту виборчих прав громадян України, дотримання передбачених Конституцією та законами України принципів і засад виборчого процесу Посольство України в США радить громадянам України, які проживають на території консульського округу Посольства та не перебувають на консульському обліку або не продовжили термін дії консульського обліку, невідкладно звернутись до консульського відділу Посольства.

З інформацією про принципи й засади виборчого процесу в Україні та реалізацію виборчих прав громадян України можна ознайомитись на інтернет-сторінці Центральної виборчої комісії України: www.cvk.gov.ua.

Посольство України в США

Роки боротьби за Незалежність

Історія українського визвольного руху засвідчує неперервність ідеї незалежної держави у поколіннях. Коли боротьба Української Народної Республіки та Західньо-української Народної Республіки закінчилась поразкою, естафету підхопили наступні покоління. Сталінський режим змінився на хрущовсько-брежневський, завершилася партизанська війна УПА, суспільство перейшло до дисидентських засобів боротьби. В західних областях України виникло декілька нелеґальних груп і організацій, одні з яких плянували збройним, інші – мирним шляхом домагатися проголошення Незалежної України. Відомими стали тільки ті з них, які були розкриті органами безпеки і над якими відбувся суд.

Дещо ширшу порівняно з іншими основу мала Українська робітничо-селянська спілка, створена 1958 року на Львівщині групою юристів під проводом Левка Лук'яненка. Ця організація вперше у повоєнній історії склала ґрунтовну програму українського руху. У ній було чітко задекляровано, що Спілка є спадкоємицею ідеї боротьби за самостійність України. Спілка мала намір перетворитися на партію, але 1961 року вона була викрита радянськими органами державної безпеки, шестеро її членів засуджені до тривалого ув'язнення, а Л. Лук'яненко – до страти. 73 доби очікував в'язень у камері смертників виконання вироку, який, зрештою, було замінено 15-річним ув'язненням.

На початку 1970-их років десятки дисидентських груп, переважно інтеліґентських, що налічували понад тисячу осіб, діяли по всій Україні. Спільним знаменником у їхніх змаганнях, без сумніву, був національний фактор. Наприкінці 1970-их років політичні погляди провідних діячів дисидентського руху в Україні радикалізувалися. Так, у поширюваних самвидавом „Позиціях українських політичних в'язнів" за підписами Олекси Тихого і Василя Романюка, в яких йшлося про незалежність України та про її місце „в колі великих демократичних країн світу", наводилися форми опору і методи боротьби проти радянського режиму. Від імені організацій українського національного визвольного руху влітку 1979 року було написане звернення 18 українських політв'язнів мордовських таборів, у якому рішуче ставилося питання про „вихід України зі складу так званого СРСР і створення незалежної демократичної Української держави". Автори звернулись до ООН з пропозицією зареєструвати Україну як російську колонію, уповноважити президента Світового конгресу вільних українців вжити всіх заходів для виходу України зі складу Радянського Союзу. Цей документ підписали Л. Лук'яненко, Микола Руденко, О. Тихий, Іван Гель, Юрій Шухевич, Олесь Бердник та інші.

Найхарактернішою рисою українського руху опору було поєднання боротьби проти національного гніту з боротьбою за демократичні людські права. Українські дисиденти вважали своїм першочерговим завданням здійснення в країні тих громадянських свобод, які проголошувалися Загальною декларацією прав людини 1948 року та Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Европі (Гельсінкі, серпень 1975 року). Їх далекосяжною метою була деколонізація України шляхом вільних виборів, які повинні були відбутися в республіці під наглядом ООН. Дисидентський рух в Україні, незважаючи на репресії та переслідування, зробив значний вклад у розвиток і втілення ідеї Незалежности України.

У 1989 році був створений Народний Рух України – наймасовіша демократична організація, яка фактично привела Україну до ухвалення 16 липня 1990 року Декларації про державний суверенітет. Рішення Верховної Ради України від 24 серпня 1991 року, яким було ухвалено Акт проголошення незалежности України, відкрило шлях до реалізації давньої мрії українського народу.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

СЕРПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

День, з якого почався новий світ

Але ж хіба серпень 1991 року вже відійшов в історію? Ні, він є радісною, сонячною часткою щоденного життя теперішнього покоління українців, і навіть люди старшого віку мали щастя пережити день 24 серпня, ті незабутні, по вінця сповнені тривогами події. О, це ще не історія, бо й нині, через 16 років, не вляглося хвилювання в наших душах, і для свідомости ще нелегко осягнути світове значення цього факту – постання незалежної Української держави. Тим більше серпень той – ще не історія для українців, розсіяних після Другої світової війни по різних країнах плянети. Жили вони зовні нормальним життям – працювали, вчили дітей, самі все глибше входили в чужі світи, в чужі мови і культури, але дорога Україна була присутня в кожному їхньому подихові, в кожному стукові серця. Тому вони ті серпневі події в СРСР і в Україні, і той межовий день 24 серпня сприйняли не як щось випадкове, щось таке, що могло й не статися, якби не той московський антигорбачовський заколот, якби не сприятливий для української справи збіг обставин – а як абсолютно неминуче торжество історичної справедливости, як об'явлення Господньої руки в долі нашого багатостраждального народу, і також у долі всього людства, котре в очах Бога є єдиним полем квіток-націй, і тому Він не міг дозволити, щоб українська квітка навіки зникла з цього поля.

І зовсім не дивно, що світове українство, зберігши себе у нелегких і непростих умовах еміграції, дещо інакше дивиться на сьогоднішню українську дійсність, на досягнення і недоліки України за 16 років державної незалежности. Цей погляд зі сторони – але водночас погляд з великою любов'ю – дозволяє бачити деякі речі виразніше, ніж вони виглядають зісередини, оцінювати внутрішньоукраїнські процеси і явища за дещо іншою міркою, чіткіше, принциповіше відрізняти головні проблеми і завдання українського суспільства від другорядних.

Наприклад, діяспорні громади, тобто наші представницькі громадсько-політичні середовища, навіть у найгострішій критиці недоліків в Україні зберігали коректність, не опускались до персоналій, воліючи вести адресовану Україні мову в конструктивному дусі. Бо одна річ – усвідомлювати якусь певну недостатність чи певну хибність тактики і стратегії президентів Леоніда Кравчука, Леоніда Кучми, Віктора Ющенка, а цілком інша – започаткувати культивування поваги народу до ним же обраної влади, до своїх державних провідників. Покищо з цим ще далеко до успіху, однак, вина тут лежить не тільки і не стільки на спільноті, котра не виховала в собі цієї поваги, бо протягом століть не мала своєї влади, але й на самій владі – дуже повільно перероджує вона свою постсовєтську сутність, дуже неохоче обертається лицем і серцем до народу, дуже ображається, коли їй нагадувати, що її єдина місія – служити своєму суспільству, а не собі і своїм братам, сватам і кумам.

У випадку України служіння суспільству – особливе, особливо відповідальне, бо йдеться не тільки про такі самозрозуміло важливо речі, як економіка, поліпшення матеріяльного життя народу, підвищення його культурного рівня – все це входить в першочергові завдання влади, але постійним надзавданням – на рівні святого обов'язку! – є повне і остаточне національне відродження України, відродження нашої рідної мови, культури, її духовних традицій, релігійних і народних звичаїв та обрядів. Бо, як писав безсмертний наш Поет-Пророк, „нема на світі України, немає другого Дніпра". Одна вона у нас, єдина, як єдиною буває матір.

Тому все, що стосується завдань національного відродження України, було, є і далі залишиться в самому центрі уваги світового українства, зокрема українських громад на Північно-американському континенті.

Не біймося, що це надзавдання вимагає величезних зусиль і могутньої політичної волі: на такі зусилля і таку волю Україна є вповні спроможною. Сьогодні ж привітаймо один одного з вірою і певністю. Шістнадцять років незалежности – це вже досягнення, вже цінний досвід, вже сходинка уверх, до тієї України, за яку боролися всі минулі покоління і якою вона може бути.

П. Ч.

Щедрий дар Ярослава Гальчука

31 травня 2007 року в Сент Кетеринсі, Канада, раптово помер о. Михайло Гальчук, 1948 року народження. Український Народний Союз виплатив його батькові Ярославові Гальчуку належну за його членством суму 3,032 дол. Ярослав Гальчук надіслав цього чека до адміністрації „Свободи" з таким листом: „Я знаю, що українська преса шкутильгає, тому підтримую „Свободу", бо вона є єдиним часописом, який пише українською мовою, а всі інші вживають не українську граматику, а совєтську".

Я. Гальчук з надісланої суми попросив оплатити передплату на „Свободу" і публікацію про відхід його сина, а решту переказати у пресовий фонд „Свободи". Дякуємо Я. Гальчукові і його дружині за щедрий дар!

Редакція

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Українське повноліття

Наталя Литвиненко-Орлова

Перший документ, який засвідчує достеменність особи, тобто пашпорт, ми отримуємо в 16 років. І хоча абсолютним повноліттям вважаються 18-ліття, але почуття дорослости і відповідальности відчуваються вже саме від цієї першої дати, забарвленої буйноцвіттям юности і океаном мрій та надій. І коли вже так самостійно та крилато може себе відчувати молода людина, у якої ще все має відбутись в майбутньому, то ж як в пору своєї не першої молодости, в добу свого Воскресіння, має почуватись Держава з величезним історичним, інтелектуальним та духовним набутком?Як має почуватися горбата від передчасних могильних поховань земля, яка зазнала страшних втрат Голодомору, чорнобильського отруєння, мовного нищення, катувань, розбрату, розпорошености своїх дітей?

Україні, оновленій, вже 16 років. Саме тепер зболена Україна, знову на рубіконі нетривкого герцю, на межі випробувань, її коливає чатуванням небезпек та нових можливих і неможливих запроданств. Єднаймося, щоб допомогти Україні з колін встати, підставити свої рамена, засіяти державним розмислом в умах та серцях синів і дочок її, освітити для неї шлях праведний та незрадливий.

Наталя Литвиненко-Орлова,
Мурманськ, Росія

Про нащадків Тараса Шевченка

У „Свободі" 27 липня було вміщено фото про вручення Катерині Кричевській нагороди Фонду ім. Тараса Шевченка, у підписі до якого значиться: „Президент Фонду праправнучка поета Людмила Красицька...". Отож, якщо „праправнучка поета", то це означає, що Т. Шевченко мав дітей?

Лев Іваськів, Філядельфія

Від редакції. У Тараса Шевченка не було дітей. Але дітей мали інші представники Шевченкового роду, зокрема старша сестра Т. Шевченка – Катерина Красицька. Вона народилася у 1804 році, після заміжжя в 1823 році і до завершення свого земного буття жила в с. Зелена Діброва, стала матір'ю 11 дітей. Долею судилося вижити лише чотирьом із них. К. Красицька у 44 роки померла, в один і той же рік зі своїм чоловіком Антоном Красицьким від холери. Від Федора, Степана, Якима та Максима і пішли у світ нащадки Т. Шевченка. Дмитро Филимонович Красицький (внук Якима) став письменником, Фотій Степанович Красицький (внук Катерини) – художником і педагогом, Людмила Степанівна Красицька є президентом Фонду ім. Т. Шевченка в Києві. Газета „Урядовий кур'єр", наприклад, повідомляла: „Як заявила Тамара Красицька – правнучата племінниця Шевченка – молоде покоління виховується на творчості Кобзаря". Інтернет-довідник „Особові фонду державного архіву Кіровоградської области" пише: „Красицька Катерина Максимівна (26.08.1873 – 22.03.1974) – онука Т. Шевченка, Красицька Антоніна Вереміївна (? - ?) – правнука Т. Шевченка". Газета „Флот України": „Троюрідна праправнучка поета Тамара Красицька: „Ми прийшли за велінням свого серця. По всьому світу, куди закинула доля українців, 9 березня віддають данину любови Шевченкові". Отже, зважаючи на загальну обізнаність з життєписом Т. Шевченка, публікатори найчастіше не подають генеалогії нащадків поета.

Хоча бувають і докладніші інформації: „За традицією, Всеукраїнський благодійний культурно-науковий фонд Т. Шевченка, очолюваний праонукою Великого Кобзаря по сестрі Катерині – Людмилою Красицькою...", – це з персональної інтернет-сторінки віце-президент Фонду Валентина Бугрима. Але у нього ж: „Щиросердні вітання висловили – праонука Великого Кобзаря Людмила Красицька...".

Праправнучка Т. Шевченка по лінії його старшої сестри Катерини Тамара Красицька, дочка письменника-шевченкознавця Дмитра Красицького, вихованка Київського університету, географ за фахом, вже 30 років мешкає у Севастополі, де працювала начальником міського управління охорони довкілля. Коли у 1991 році було створено родинну громаду „Шевченкові нащадки" (у березні 1992 року громада перетворилась на Всеукраїнський благодійний культурно- науковий фонд Т. Шевченка), його очолила двоюрідна сестра Тамари – Людмила Олександрівна Красицька, 1942 року народження, освіта вища, проживає в Києві.

Листи про Україну передвиборну

У редакційній пошті серпня є ряд листів, які порушують актуальні проблеми з життя України. **Степан Карачко** з Чернівців надіслав інтерв'ю з буковинським письменником Василем Кожелянком, який займається також політичною журналістикою („Свобода" не вміщує не замовлених редакцією інтерв'ю). В. Кожелянко вважає: „Фарс і трагедія в українській історичній долі тісно переплелися. Згадаймо, як гетьман Петро Дорошенко покинув поле битви за булаву, бо йому повідомили, що вдома його дружина 'скочила в гречку'. Або коли Володимир Винниченко як прем'єр-міністер УНР відмовився від українізованої армії, бо, мовляв, революція, демократія, соціялізм – хто нападе? Але в українському випадку фарс чомусь завжди закінчується трагедією. Тож наразі покищо насолоджуймося фарсом". Скептично ставиться В. Кожелянко і до засобів масової інформації: „Я в політичній журналістиці кручуся з 1990 року, але такого примітиву, такого несмаку, такої бездарщини ще не бачив. Руки сверблять рознести в пух і прах сюжети основних політичних роликів, але шкода електрики, яку споживає комп'ютер, тим більше, що на язику крутиться винятково нецензурна лексика, яку редактор не пропустить".

Роман Кукуруза з Сакраменто, Каліфорнія, в статті „Подвійні стандарти" пише про загозу використання владного ресурсу на наступних виборах. Йдеться про тих громадян, які у день виборів перебуватимуть за кордоном. Р. Кукуруза пропонує видати їм „одкріпні талони", або впровадити завірені нотаріяльно довірености, за якими матимуть право голосувати родичі відсутнього.

Зиновій Квіт з Філядельфії переслав статтю з газети „Сіверщина", у якій Олександер Кривобок закликає повести рішучу боротьбу проти абортів шляхом матеріяльної підтрумки вагітних жінок і роз'яснення суті вбивства ненароджних дітей.

Ярослава Бережницька з Чикаґо, посилаючись на вміщений у „Свободі" (ч. 18) звіт про перебування в Ню-Йорку народного депутата Оксани Білозір, не погоджується з її заявою, котру можна сприйняти як осуд людей, які виїхали з України на заробітки. „Я хотіла б, щоб О. Білозір подивилася в очі тим матерям, які не знали, як нагодувати своїх дітей, а тому поїхали на ганебні праці за кордон", – пише Я. Бережницька.

Юрій Кравчук з Вільмінґтону, Делавер, у дописі „Місто Сочі є на Кубані" з приводу підготування в цьому місті зимової Олімпіяди пише, що місто Сочі належить до українських земель на Кавказі, окупованих Росією. Насправді місто Сочі було засноване в 1838 році як російський форт Олександрія разом з іншими укріпленнями на землях трьох кавказьких народів — садзів (форт Святого Духу), убихів (форти Олександрія і Головінський) і шапсугів (форт Лазаревський). У 1839 форт Олександрія перейменований в Навагинську фортецю, а з 1896 року має назву Сочі за назвою річки Сочі, на берегах якої стояло селище.

Н. Пашковський з Торонто переслав дав вірші Володимира Фіцаловича „Під Бродами" і „З філософії епікурейців". Дякуємо!

С. Біло з Жоліет, Ілиной, не погоджується з вживанням абревіятури США – краще ЗСА, також щодо назви доповіді Президента Джорджа Буша „Про стан країни" запитує, чи йдеться про США чи про якийсь „стан", тобто „штат". Отож, в даному випадку йдеться про становище держави.

Коли мобільний телефон стає зброєю

В 1970-их роках в Ірані сталася революція. Диктатор Реза Пахлеві прагнув за всяку ціну залишитися при владі. Але прості люди воліли повалити уряд шаха, і таку можливість дала їм техніка зв'язку, яка, розвинувшись, дозволила широкій публіці мати оперативну інформацію і нагоду організуватись, незважаючи на повне опанування телебачення, радіомовлення і преси реакційними поневолювачами шаха – його поліцією, судівництвом, адміністративними та іншими вислужниками, які, однак, з народом впоратися не змогли. Тоді в Ірані стали популярними копіювальні машини і факсимільні апарати, з використанням яких люди могли поширювати революційну пропаґанду та інформацію.

Я не люблю мобільних телефонів, які з'явилися дещо пізніше. У вересні 2003 року я був в Києві і наслухався телефонних розмов всюди, де тільки були люди. Дехто говорив до двох мобільників на зміну, тримаючи по одному такому апаратові в кожній руці. Св. Володимир високо над Дніпром був чи не єдиний, хто стримувався від спокуси заговорити телефонічно.

Думається мені, що сьогоднішня влада в Україні зробить все, щоб народ затих, щоб ні телебачення, ні радіомовлення, ні газети не вели відвертих дискусій про те, що і як повинно бути з виборами до Верховної Ради. Мобільників, однак, не здолати. Їм навіть немає чим перешкодити. Мобільник не лишає паперового сліду, і переслідувати нема кого. Скажімо ж один одному, що Україна потребує справжньої української патріотичної і україномовної Верховної Ради. Мобільний телефон при цьому може виявитися непереможною зброєю.

Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиґен

Зичу всім добра!

Дуже вдячна газеті „Свобода" за увагу до моїх листів. На подяку висилаю насіння айстр, привезених з Львівщини. Також надсилаю з журналу „Жіночий світ", що його випускає Всеукраїнське жіноче товариство ім. Олени Теліги, до якого я належу, звітну доповідь голови О. Кобець, з якої можна дізнатись про те, що роблять невтомні жінки України. П'єсу-казку „Згода дім будує, а незгода – руйнує" надсилаю, записану на авдіокасету. Діти робили вистави п'єси під час літнього відпочинку в „Дитячій оселі", у 1996 році. Всім бажаю успіхів!

Надія Гінтон,
Толедо, Огайо

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗУСТРІЧІ НА СОЮЗІВЦІ

Конференція Українського лікарського товариства Північної Америки

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 21-24 червня на оселі Українського Народного Союзу Союзівка" відбулася чергова XXXIX наукова конференція та XXXII звітно-виборчий з'їзд делеґатів Українського лікарського товариства Північної Америки (УЛТПА), які відбуваються що два роки. У цей мальовничий куточок, що так нагадує рідну Україну, з різних реґіонів США й Канади прибула чи не найбільша на сьогодні кількість лікарів зі своїми родинами. Тут впродовж трьох днів вони проводили наукові дискусії та ділові зустрічі, а коли наставала вільна хвилина – відпочивали у дружньому товаристві.

Гості мали нагоду оглянути твори відомої канадської мисткині Орисі Сінітович-Ґорської, дружини д-ра Бронислава Ґорського з Вініпеґу. У бібліотеці головного будинку відбулося вже традиційне запалення свічки перед творами з пам'ять жертв Голодомору-геноциду та Чорнобильської катастрофи. Тамара Ґорська, донька О. Сінітович-Ґорської, прочитала двома мовами вірш д-ра Олександри Павловської, яка не змогла бути присутньою, але тісно співпрацює з мисткинею. Виставка мистецької творчості була відкрита протягом конвенції.

Другий день був присвячений науковій тематиці. Д-р Андрій Мельник, голова науково-дослідного комітету УЛТПА, привітав гостей і представив тему конференції: „Запобігання майбутнім недугам: користь періодичних обстежень". Було заслухано понад 20 викладів про різні види перевірок і недуг. Їх зробили Борис Буняк, Юрій Дейчаківський, Ірена Федорович, Марія Грицеляк, Роман Ковальчук, Данило Григорчук, Марко Яхторович, Люба Комар, Юрій Демидович, Петруся Котляр, Олександер Кудрик, Борис Лушняк, Аліса Литвин, Володимир Медвідський, Андрій Мельник, Йосиф Побер, Ігор Савчук, Володимир Сілецький, Володимир Вертелецький, Леонід Волянський. Докладніше про тематику доповідей можна довідатися на інтернет-сторінці УЛТПА: www.umana.org .

Присутні зустрілися з заступником секретаря Департаменту охорони здоров'я США, адміралом д-ром Б. Лушняком.

У п'ятницю відбувся гуцульський вечір, на якому гості, здебільшого вдягнуті у вишите, розважалися під звуки ансамблю „Черес". Для дітей і молоді була організована природознавча програма, яка включала також і спорт.

Для обговорення загальних справ Товариства та виборів керівництва організації на чергову каденцію відбувся з'їзд делеґатів УЛТПА. Серед присутніх були голови місцевих відділів – доктори Ігор Федорів (Пенсильванія), Люба Комар (Торонто), Богдан Піхурко (Мишиґен), Вейн Тимчак (Едмонтон), Андрій Войтович (Сиракюзи), Роксолана Горбова (Вашінґтон ДК) та Артур Григорович (Ню-Йорк).

Після звітів уступаючої управи відбулося обговорення журналу УЛТПА та потребу його відновлення й технічного вдосконалення.

Президенти Українського лікарського товариства Північної Америки (зліва): дотеперішній – Андрій Івах, новообраний – Арідна Голинська та майбутній – Вейн Тимчак.

На конференції було обрано нову управу УЛТПА на дворічну каденцію в такому складі: Арідна Голинська – президент, Андрій Мельник – віце-президент, Вейн Тимчак – президент-елект, Б. Буняк – секретар, Роман Правак – скарбник, Олександра Кушнір – керівник відділу членства, М. Грицеляк – архівар, Роксолана Горбова – віце-президент Світової федерації українських лікарських товариств, Андрій Івах – редактор обіжника „UMANA News", Л. Комар – голова наукової комісії.

Вибір д-ра В. Тимчака на позицію „майбутнього президента" означає, що через два роки він стане першим президентом УЛТПА з Канадського відділу. Це завершить багаторічні спроби д-ра Ігоря Воєвідки та попереднього голови д-ра А. Іваха посилити та примножити членство товариства у Канаді.

Присутній на зборах був д-р Павло Джуль, президент Американсько-української медичної фундації (АУМФ), який представив нове видання „Медичного ілюстрованого словника Дорланда", що є сьогодні найбільшим українсько-англійським медичним словником з усіх розділів медицини, фармації, ветеринарії та інших галузей знань, дотичних до медицини. УЛТПА, рівнож з Фундацією УЛТПА, складa-

*(**Закінчення на стор.** 13)*

Почесний гість конференції д-р Борис Лушняк – заступник секретаря Департаменту охорони здоров'я США.

Головний управитель Союзівки Нестор Паславський (зліва) та д-р Андрій Івах.

Четверта щорічна зустріч з усиновленими дітьми

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Генеральне консульство України в Ню-Йорку у співпраці з Посольством України в США 15-17 червня організувало та провело на Союзівці щорічну зустріч-семінар з американськими родинами, які усиновили дітей з України.

Зустріч, на якій були присутні 26 американських родин разом з 40 усиновленими дітьми, було проведено за фінансової підтримки Української Федеральної кредитової кооперативи в Ню-Йорку, а також організаційної підтримки Українського Народного Союзу.

Концепцією цьогорічного заходу, як і трьох попередніх, було створення неформальної атмосфери для батьків та їх усиновлених дітей шляхом організації чисельних дитячих гуртків, у яких взяли участь усі усиновлені діти, незалежно від їх віку. У ході неформального спілкування співробітників посольства та консульства з батьками усиновлених дітей особливий наголос було зроблено на необхідності вчасного надсилання звітів про умови проживання та розвитку усиновлених з України дітей, а також про необхідність інформування дипломатичних та консульських установ України в США про зміну адреси проживання родин, які усиновили дітей з України. Також усіх присутніх було поінформовано про особливості українського законодавства у сфері усиновлення. В гуртках діти та їхні батьки брали безпосередню участь у приготуванні страв української кухні під проводом куховара Союзівки Андрія Соневицького, а також виготовленні сувенірів з українською та американською символікою. Увечорі для дітей та їх батьків була організована концертна програма, в якій взяли участь сестри Павлишини. У цей же день перед усиновленими дітьми та їх батьками виступила українська бандуристка Ольга Фриз.

17 червня усі взяли участь у ранковому Богослужінні, після чого їх було запрошено на святковий концерт, присвячений Дню батька.

Батьки усиновлених українських дітей, оцінюючи програму семінару, підкреслили його вдалу концепцію, оскільки основна увага приділялася саме роботі з дітьми, які, на думку усиновителів, повинні обов'язково знати своє історичне коріння та не втрачати духовний зв'язок з Батьківщиною. Окремі родини висловили зацікавленість у встановленні місця проживання сестер та братів усиновлених з України дітей і не виключили можливість, у разі їх знаходження, всиновити і цих дітей, об'єднавши таким чином родини.

Андрій Наджос,
консул України в Ню-Йорку

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Злетіли на щогли святкові прапори

Піднесення прапора України на щоглу.

Діти виносять прапор з міської ради.

Зліва: Володимир Васьків, генерал Леонід Голопатюк, Валентина Гарасовська, Валентина Голопатюк, Іван Буртик перед транспарантом на честь України.

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – 19 серпня в міській раді відбулося урочисте засідання з нагоди 16-ої річниці Незалежности України, у якому взяли участь провідники міста, представники української громади, почесний гість свята – представник Міністерства оборони України в ООН генерал-майор Леонід Голопатюк з дружиною Валентиною, донькою Оленою – капітаном Збройних сил України, і внуком Кирилом.

Ветерани УПА і юнаки з СУМ внесли прапори України, США, українських об'єднань в Америці. Посадник міста Бренда Рестово зачитала вітальну прокламацію, а її заступник Джан Піплс виголосив вітання. З промовами виступили заступник президента УНСоюзу, голова Організації Оборони Чотирьох Свобід України Михайло Козюпа, голова Ради оборони і допомоги Україні УККА Іван Буртик, Єпископ УКЦ Михайло Кучм'як. Провадив церемонію Михайло Шпигульський.

Діти українців винесли синьо-жовтий прапор до фасаду міської ради і під загальний спів гимну України його було піднято на щоглу. Впродовж тижня, аж до свята, на головних вулицях міста майоріли десятки українських прапорів, було піднято також транспарант з написом про 16-ту річницю Української держави.

Л. Хм.

Учасники свята перед міською радою в Юніоні, Ню-Джерзі.

Напередодні Восьмого міжнародного конкурсу з української мови

Віктор Баранов

Після більш ніж успішного завершення VII Міжнародного конкурсу з української мови про нього з великим пієтетом заговорили на всіх суспільних щаблях як про справу державної ваги. Але на хвилі евфорії мало хто задумується – скільки ж грошей потребує той конкурс і де бере гроші їх організатор, Ліга українських меценатів?

Спородивши ідею мовного змагання поміж юними громадянами незалежної України, незабутній Петро Яцик, доки жив, забезпечував її „фінансовим змістом". По смерті великого добродійника його справу якийсь час продовжувала дочка Надя Яцик. Прилітаючи до Києва для участи в церемонії вшанування переможців, вона щоразу наголошувала: час би вже й українській владі матеріяльно підтримати конкурс. Минали роки, а сподіваної державної підтримки все не було. Можливо, саме через це Н. Яцик склала з себе меценатські обов'язки. Сьомий конкурс проходив уже без її допомоги.

Стоїмо на порозі відкриття восьмого. Очікуємо його з тривогою, бо й через 16 років у коридорах і кабінетах нібито української влади не видно національної державотворчої ідеї, одним з наріжних каменів якої мала б бути мова етносу, за чиїм іменням названо країну. Не спромоглись наші керманичі на таку ідею, то й долю мови пущено напризволяще.

Григорій Храпач із Хмельниччини закликає колег-письменників „скинутися по десятці" на потреби мовного конкурсу. Я ж до цього шляхетного заклику долучую свою пропозицію – відкрити всенародний фонд Міжнародного конкурсу з української мови. Нехай кожен свідомий українець, усвідомлюючи, що без державної мови держава не має жодної історичної перспективи, поділиться грошовою сумою. Зрештою, фінансова підтримка української справи в будь-яких її виявах завжди була справою чести кожного патріота. Патріотизм — не тільки глибоке й сильне почуття. Це передусім — вчинок, діло. Ясна річ, першими покажуть добрий приклад українські письменники. І водночас донесуть ідею всенародної підтримки мовного змагання до якомога ширшої авдиторії – в областях і районах України, своїм словом усним і друкованим у місцевих періодичних виданнях, всіма можливими засобами.

Віктор Баранов,
голова Наглядової ради
конкурсу, голова Київської
організації Національної Спілки
письменників України

Українська громада рада гостям з УКУ

НЮ-ЙОРК. – У середу, 25 липня, президент Української католицької освітньої фундації Українського католицького університету Джон Курі, віце-ректор Тарас Добко, проф. Джефрі Вілс і працівники бюра Нел К. Аджеєвська, Тесса Коцан і Данило Р. Шиманські зустрілися з нюйоркськими приятелями УКУ у приміщені Товариства „Самопоміч". Присутніми були: Микола Галів, Орест Кизик, Андрій Ленцик, Оксана Лопатинська, о. диякон Юрій і Зоряна Малаховські, Мотря Мілянич, Василь Никифорук, Ярослава Рубель, Марія і Богдан Чабани.

Дж. Курі привітав присутніх і представив віце-ректора Т. Добка. Ціллю зустрічі було поінформувати про працю і розвиток УКУ у Львові і підготуватися до чергової широкої зустрічі з українською громадою метрополії Ню-Йорку. Дж. Курі розповів про заплановані зустрічі з українською громадою, відомою своїми щедрими пожертвами на УКУ. Цього року зустріч відбудеться в неділю, 4 листопада, в Українському народному домі, 140, Друга авеню; 11 листопада – у Чикаґо; 17 листопада – в Йонкерсі, Ню-Йорк; 18 листопада – у Випані, Ню-Джерзі.Оскільки Патріярх Любомир не матиме можливости взяти участь у цих зустрічах, він делеґував свого особистого секретаря о. Діонісія (Ляховича), ЧСВВ. У програмі зустрчі – новий документальний фільм про розвиток УКУ у Львові.

Віце-ректор Т. Добко у сцвєму виступі відзначив, що УКУ є єдиним християнським науково-освітнім осередком на пострадянському терені на сході Европи. Тим часом цей важливий навчальний заклад не одержує державної допомоги. В тому відношенні допомога діяспори, як також чужинецьких приятелів, є надзвичайно важливою. Не випадково Папа Бенедикт XVI подав такий добрий приклад, пожертвувавши на УКУ 100 тис. евро.

Варто підкреслити, що Українська католицька освітня фундація УКУ є особливим й унікальним явищем у нашому громадському життті. Особливість полягає у тому, що її очолють неукраїнці, які, однак, є неперевершеними ентузіястами УКУ. До речі, президент Дж. Курі не одноразово підкреслював, що Освітня фундація збирає більше пожертв на УКУ саме серед американців. Дж. Курі належить до тих осіб, якому неможливо сказати „ні".

Будьмо готові підтримати пляни Освітньої Фундації, яка діє для розвитку і утвердження української богословської думки на високому рівні.

Микола Галів

УКРАЇНА І СВІТ

Незаконні розкопування у заповіднику „Биківнянські могили"

КИЇВ. – 22 травня 2001 року уряд України, який тоді очолював Віктор Ющенко, прийняв постанову про створення у Дарницькому лісництві, біля селища Биківня, Державного історико-меморіяльного заповідника „Биківнянські могили". Відтоді заповідна територія поховань знаходиться під охороною цього закону – до часу належного оформлення та реєстрації заповідника. Всі наступні уряди ігнорували виконання постанови. Тільки у 2006 році Биківнянському заповіднику надано статус Національного, але виконання указу нинішнім урядом теж іґнорувалось. 20 травня 2007 року після традиційного Дня вшанування пам'яті жертв Биківнянських поховань Національний заповідник віднесено до сфери управління Українського Інституту національної пам'яті. Передбачено подальше наукове та практичне дослідження поховань, випрацювання проєкту будівництва меморіяльного комплексу з відведенням місця для хрестів та пам'ятних знаків для громадян різних національностей.

Проте ще влітку 2001 року у заповіднику невідомі розбили табір для проведення розкопувань. До Биківні виїхала спеціяльна комісія, яка склала акт про порушення чинного законодавства та припис про негайне припинення робіт. Як виявилось, „невідомими" були секретар Державної міжвідомчої комісії „Про вшанування пам'яті жертв війни та політичних репресій" В. Казакевич, працівники підприємства „Меморіяли України" та група громадян Польщі на двох мікроавтобусах. Нарядом міліції незаконні роботи було припинено. Прокурор Києва Ю. Гайсинський повідомив, що розкопувань та ексгумації не проводилось, заповідній території не завдано шкоди і розкопки припинені. Однак, на заповідній території біля братської могили з'явилось п'ять символічних могил з хрестами і польською символікою.

У 2006 році в заповіднику знову здійснені несанкціоновані розкопування тим же складом порушників, що й у 2001 році. У серпневому номері газети „Україна молода" за 2006 рік секретар Ради охорони пам'яті боротьби та мучеництва Польщі А. Пшевозьнік повідомив, що у Биківні знайдено 103 поховання поляків.

І вже цього року втретє почалися несанкціоновані розкопування у Національному заповіднику. 3 серпня працівники Управління охорони культурної спадщини виявили у заповіднику групу громадян Польщі та велику кількість чорних зав'язаних мішків, заповнених невідомими речами з написами польською мовою. Після вручення припису про негайне зупинення несанкціонованих розкопувань громадяни Польщі покинули територію заповідника, а директор підприємства заявив про припинення розкопувань. Однак, як виявилось, несанкціоновані розкопки тривають. А. Пшевозьнік відвідав Український інститут національної пам'яті і вимагав виділення ділянки для будівництва пам'ятника. Польська сторона провокаційно розцінює факт створення заповідника та надання йому статусу Національного, звинувачуючи Україну у приховуванні сталінських злочинів та у „націоналізації поховань".

Биківнянський ліс – місце поховань 150 тис. жертв комуністичного режиму. Поховання датуються 1937-1941 роками, проте окремі захоронення знищених більшовиками людей відбувались ще з кінця 1920-их років. Близько половини із похованих в могильнику людей розстріляно в сучасному Міжнародному центрі культури та мистецтв професійних спілок України (колишній Жовтневий палац, катівня НКВД).

Едуард Юрченко,
заступник голови
Київської міської організації
Спілки Української Молоді

300-ліття церкви у Малому Любіні

МАЛИЙ ЛЮБІН, Львівська обл. – Церква Святої Трійці у Малому Любіні – це частина української історії, релігії та культури. Святкування 300-річчя церкви відбулося 20 червня 2005 року. Розпочалося воно архиєрейською Літургією, яку відправив Владика Юліан Гбур, єпарх Стрийський, разом із місцевим парохом о. Богданом Тишкуном та 20 іншими священиками. Співав дитячий хор із львівської церкви Різдва Богородиці під керівництвом диригента Марії Соломко, яка теж із Малого Любіня. З цікавою програмою виступили діти під керівництвом дружини о. Б. Тишкуна.

Після Літургії була освячена пам'ятна таблиця (скульптор Роман Романович). На церковному подвір'ї відбулася урочиста академія. Присутні почули історію села, Іван Ковч прочитав свою поему, присвячену 300-літтю церкви.

Сучасна церква св. Трійці була збудована у 1705 році сільською громадою під патроном дідича Івана Краковського та його дружини Розалії. За свою 300-літню історію церква зазнала багато лиха та змін: горіла декілька разів, під час Першої світової війни служила стайнею для коней. Первинна архітектура храму була докорінно змінена внаслідок реконструкції, здійсненої, ймовірно, на зламі XVIII-XIX століть.

Друга світова війна та прихід більшовицького атеїстичного режиму обернувся для цілого краю великою духовною руїною. Найжахливішою подією було спалення більше половини села та розстріл 40 безвинних малолюбінців на Свят-вечір 1945 року. У той час у селі переховувалися люди з інших сіл, тож скільки їх усіх згоріло у вогні – невідомо. Про цю трагедію нагадує могила на церковному подвір'ї.

Дерев'яну церкву у Любіні Малому комуністи не зруйнували, лише частково розбили кивот, іконостас та ікони, а саме приміщення зробили складом. У ті страшні дні тривоги, болю та приниження мешканці села знайшли сили і врятували частину церковного майна: Іван Шмагала – євангелію; Михайло Косик – хоругви та фелон; Софія Кулай – плащаницю; Ганна Косик – ікони та рушники; Ганна Курах – чашу.

Мешканці Малого Любіня намагалися відкрити свій храм задовго до розпаду більшовицької імперії. Була створена ініціятивна група у складі Петра Бублика, Софії Паньків, Марії Шмагали, Катерини Косик та Йосипа Фостяка. Нелегкий шлях прийшлося пройти селянам, аж поки у 1989 році церкву було знову відкрито.

Завжди знаходилися добрі люди, котрі жертвували на користь церкви. Хочеться скласти велику подяку жертводавцям – греко-католицькій громаді Любіня Великого і Любіня Малого, мешканцям Канади Богданові Ковчеві із сестрою Софією, жителям Сполучених Штатів Романові Андрушкові з сестрою Марією та Любомирові Мартинякові. Не можна не згадати, що певні кошти були внесені підприємцями району при сприянні Ігоря Мойсина та голови сільської ради Богдана Бублика.

Святкування 300-ліття малолюбінської церкви буде доброю запорукою нащадкам сповідувати любов до Бога та України.

Василь Мацелюх

Конференція...

(Закінчення зі стор. 8)

ють належну пошану д-рові П. Джулеві, АУМФ та його редакційні колеґії за це збагачення української медичної літератури.

У суботу делеґати зустрілися у павільйоні Союзівки, де ведучий вечора д-р А. Івах привітав присутніх та представив д-ра Б. Лушняка і скарбника УНСоюзу Рому Лісович. Д-р М. Грицеляк зачитала коротке, написане в гумористичному стилі, прощання голови, який відходить.

Д-ру Марії Фішер-Слиш було вручено грамоту-признання за присутність на усіх конференціях УЛТПА (за винятком однієї). Д-р Б. Ґорський одержав грамоту, яку йому було признано на останній конференції, що відбулася на Союзівці в 1995 році. Присутні привітали нових членів товариства: д-рів Віолу Аріяс, Людмилу Лахач, Лізу Пілч, Маркіяна Шухевича та Ростислава Швайкуна, яким було вручено членські посвідки.

Д-р А. Івах представив головного промовця, головного управителя Союзівки Нестора Паславського, котрий привітав членів УЛТПА і коротко ознайомив їх з історією оселі та планами на майбутнє.

Алекса Голинська представила присутнім свою маму, новообрану голову товариства д-ра А. Голинську, котра подякувала членам УЛТПА задовір'я та звернулася до всіх зі закликом до активнішої співпраці.

Вечір закінчився балем під звуки музичного гурту „Відлуння" за участю його керівника Степана Бена та скрипаля Мар'яна Підвірного. Організаційний комітет конференції складає щиру подяку Олесі Ґуран та всім працівникам Союзівки за співпрацю та бездоганне проведення цьогорічної конференції УЛТПА.

Прес-служба УЛТПА

Марко Вовчок – духовна доня Тараса Шевченка

До 100-річчя від дня смерти видатної письменниці

Світе мій!
Моя ти зоренько святая!
Моя ти сило молодая!
Світи на мене, і огрій,
І оживи моє побите
Убоге серце, неукрите...
О доле!
Пророче наш!
Моя ти доне!
Твоєю думу назову!

Тарас Шевченко

Оксана Шараневич

Ці рядки, датовані 24 січня 1859 року, написав Тарас Шевченко в день його першої зустрічі з українською письменницею Марією Олександрівною Вілінською (Марком Вовчком). Чому ж вона стала такою близькою великому Кобзареві?

Народилася Марія Вілінська 22 грудня 1833 року в Росії. Батько її був збіднілий дворянин, майор у відставці. Мати походила з колись багатого роду поміщиків Данилових, володіла кількома мовами, глибоко розуміла музику, любила українські пісні (це пішло від її батька), була першою вчителькою своїх дітей – Валер'яна і Марії. І саме те, що „панську" дитину потягло до книжки, є великою заслугою матері. Але щасливе дитинство скоро минуло, бо в шість років Марія залишилася без батька, який помер від тяжкої недуги, а від семи років терпіла, як і вся родина, знущання вітчима.

На 12-му році мати віддала доньку до харківського пансіонату, де дівчина успішно вчилась три роки. У Харкові у неї посилився інтерес до України, її усної народної творчости, мови. Наступні три роки Марія провела в Орлі, у багатої материної сестри Катерини Мордовіної, у якої відбувалися цікаві літературні вечори. Саме на тих вечорах зустріла і свого майбутнього чоловіка – Опанаса Марковича – студента Київського університету, палкого аматора етнографії та фолкльору, який за участь у Кирило-Методіївському братстві був засланий в Орел. Шістнадцятирічна Марія відповіла взаємністю студентові, який безтямно закохався, і попри заперечення тітки Катерини молоді одружилися. Після весілля переїхали в Україну, але ніде довго не затримувалися через матеріяльну скруту, яка примушувала О. Марковича часто міняти посади. У 1853 році у подружжя народився син Богдан. У Чернігові М. Вілінська взялася за збирання фолкльору. Виїжджаючи в села, вона вивчала українську мову, побут, звичаї народу. Коли вона бачила кріпацьке безправ'я, то їй здавалося: якщо не вчинить чогось незвичайного, рятівного, то народ задушать. І вона почала писати.

У 1855 році О. Марковичеві запропонували місце вчителя у Немирівській гімназії. Сім'я переїжджає туди, але в сім'ї почалися незгоди і непорозуміння.

У Немирові М. Вілінська святкувала свій письменницький дебют: у 1857 році в Петербурзі виходять її „Народні оповідання", які принесли досі невідомій авторці велику славу. У ті роки вся освічена Росія захоплювалася її повістями і плакала над долею її героїнь-селянок. У друкарні П. Куліша оповідання Марії Вілінської-Маркович з 1861 року друкувалися окремими тоненькими книжечками. Майже відразу після виходу „Народних оповідань" про цю книгу довідався від Пантелеймона Куліша Т. Шевченко.

У 1859 році Марковичі переїжджають до Петербургу, де 24 січня відбулася перша зустріч Марка Вовчка і Т. Шевченка. Кобзар подарував письменниці свій портрет, автограф „Неофітів" з написом „Моїй єдиній доні Марусі Маркович", а також старовинну Біблію, яку брав колись на заслання. Т. Шевченко зустрічався з Марією не раз.

Під впливом Т. Шевченка та спілкування з іншими письменниками, значно ширшає світогляд Марка Вовчка. Це видно з творів „Ледащиця", „Три долі", „Институтка". Герої цих творів вже не тільки страждають від кріпосницького лиха, а й протестують, борються з кріпацтвом.

Не можна обминути того, що відомою вона стала завдяки П. Кулішеві, який безтямно закохався в Марію, але це почуття було без взаємности, що розлютило П. Куліша і змінило його ставлення до письменниці: він перестав її друкувати і хвалити.

Тим часом, тяжко захворівши, Марко Вовчок у 1859 році їде на лікування до Німеччини, згодом до Лондону. Знайомства, творчість, вивчення німецької мови, зрештою прощання з чоловіком у 1860 році не сприяли зміцненню здоров'я. Це було неофіційне розлучення. З 1863 року О. Маркович мав іншу сім'ю, де народилась дочка, але продовжував спілкуватися листовно з Марією, слідкував за її творчістю. Тільки в Італії здоров'я Марка Вовчка поліпшилось.

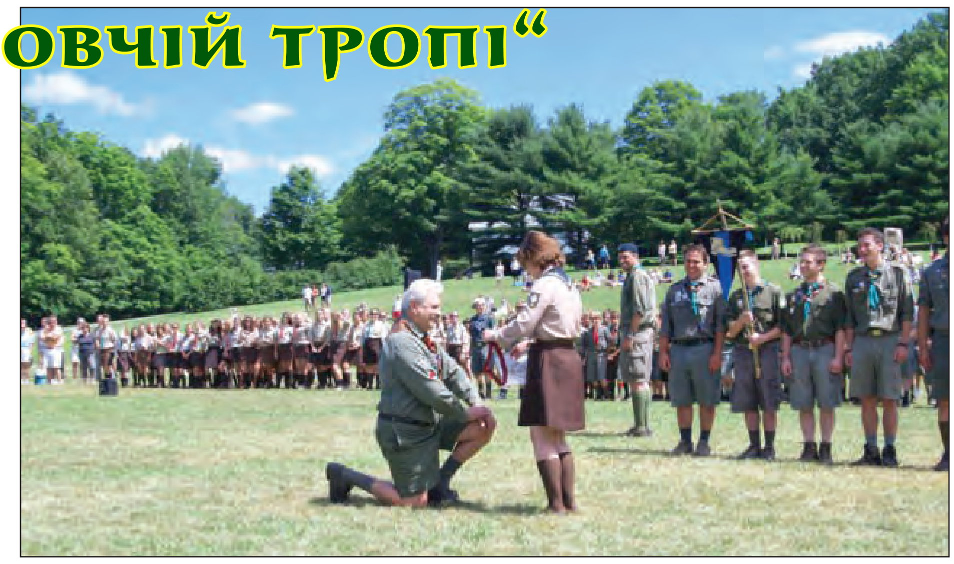
1860-1866 роки письменниця із сином Богданом провели у Франції. Жилося нелегко, допомагало досконале знання французької мови.

Повість-казка „Маруся" видавалась у Франції 20 разів.

А з рідного краю приходять все гірші вісті. Найглибше вразила письменницю телеграма про передчасну смерть „батька Тараса". А здається, тільки вчора одержала письменниця „Кобзар" з таким сердечним написом: „Моїй єдиній доні Марусі Маркович і рідний, і хрещений батько Тарас Шевченко". У відповідь на передчасну смерть Т. Шевченка письменниця пише твори, назви яких промовляють самі за себе – „Гайдамаки", „Кармелюк". Після восьми років закордонного життя Марко Вовчок

*(**Закінчення на стор. 28**)*

День Пластуна на „Вовчій тропі“

Пл. сен. Юрій Гук одержав найвище Пластове відзначення.

ІСТ ЧЕТЕМ, Ню-Йорк. – День Пластуна – з відвідинами таборів родичами – відбувся 21-22 липня. Під час відкриття свята усі табори мали музичні виступи, показували свої таборові теми. Тема табору новачок під проводом комендантки Ліси Микити – „Коло княгинь“. Комендант новаків Даріян Чорнодольський активно розвинув тему табору новаків „Наша одисея“. Табір юначок під проводом комендантки Аді Ганкевич та табір юнаків під проводом коменданта Максима Артимишина мали теми „Силою природи ми все переможемо“ та „Спарта“. Виступ табору старшого юнацтва „Тут і тепер“ був забавний під дирекцією довголітнього коменданта Стефана Ставничого.

Виступ табору юнаків під час Дня Пластуна. Фото: Петро Бокало.

Під час виступів ст. пл. Андрій Олинець, професійний летун, пролетів літаком над пластовим майданом.

Опісля відбулося кілька годин дозвілля з родичами. Увечорі всі табори і гості зійшлися на велику Пластову Ватру. Вечірня погода була чудова, небо заповнене блискучими зірками. Лунали пісні...

Виступ табору юначок під час Дня Пластуна.

Наступного дня, після Служби Божої в чудовій каплиці під лісом, відбулося закриття Дня Пластуна, який включав вручення пластових відзначень. Найголовніше – медаля св. Юрія в золоті, найвища честь в Пласті – було надано пл. сен. Юрієві Гукові за його 13-літнє очолювання Окружного таборового комітету на „Вовчій тропі“. Під час довгої каденції Ю. Гук підтримував пластовий дух та ентузіязм між пластунами другої та навіть третьої генерації. „Молоді бурлаки“, до пластового куреня яких Ю. Гук належить, були присутні на його відзначенні.

Гурток „Барвінок“ з Філядельфії відзначився одержанням третьої юнацької проби. Це є надзвичайний осяг для індивідуального пластуна, а щоб цілий гурток виконав, це справді похвально! Одержали третю пробу пластунки-вірлиці Мелася Сьокало, Мелася Лесюк, Юля Кнігицька, Іванка Караман та Адя Федина. Родичі усіх вірлиць були також викликані, щоб брати участь у признанні. Шоста членка гуртка „Барвінок“ Наталка Тарасюк одержала пробу на Пластовій оселі „Писаний камінь“ біля Клівленду.

Гурток „Барвінок“ одержав третю пробу.

Всі табори на „Вовчій тропі“, особливо табори юнацтва, дуже шанують пригоди в природі. Табір старшого юнацтва мав прогулянку до озер в північному Ню-Йорку, де чотири дні юнаки і юначки мандрували, їхали канойками, лазили по скелях. Погода була трохи мокра, але всі повернулися задоволеними.

Табір старшого юнацтва також мав організовану теренову гру в Четемі, де таборовики багато дізналися про це цікаве історичне містечко. Власники крамничок були такі захоплені таборовиками, що дали 15 відс. знижки на всі покупки!

Юнацькі табори вибралися на прогулянкові стежки в Масачусетсі, Вермонті.

Юнаки брали участь у Відзначці фізичної вправи (ВФВ) – плавали, бігали понад 2.1 км., машерували 5 км. по стежці, та відправили відтиски та „sit-ups“, щоб показати пошану до доброго здоров’я і отримати відзнаку. ВФВ було переведено сеньйорським куренем „Спартанки“ з допомогою гуртка „Чорноморські хвильки“ у плаванні.

Наталка Сейлик

Учасники Пластових окружних таборів на „Вовчій тропі“.

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Зі Святом
Рідна Україно
Selfreliance.Com

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ • Оснований у 1894 р. • UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc. • Organized 1894

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІТАЄ

УРЯД УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ
ТА ВЕСЬ ЇЇ НАРОД
З 16-РІЧЧЯМ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ.

БАЖАЄМО МИРУ, ДОБРОБУТУ І ПОСТІЙНИХ УСПІХІВ В УТВЕРДЖЕННІ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ДЕРЖАВИ.

МНОГАЯ ТА БЛАГАЯ ЛІТА!

За Екзекутивний Комітет:

СТЕФАН КАЧАРАЙ, Президент

З нагоди

16-ої річниці Незалежности України

Soyuzivka
for all seasons

216 Foordmore Road
Kerhonkson, NY 12446
Tel.: (845) 626-5641

адміністрація та працівники Союзівки вітають український народ

і бажають

Многії і благії літа!

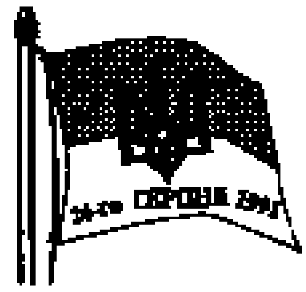
Нестор Паславський – адміністратор

Paul Thomas Rabchenuk
Attorney at Law
Extends the best wishes of the
RABCHENUK LAW OFFICES
to the entire
Ukrainian Community Diaspora on the
occasion of the
16TH ANNIVERSARY
of
UKRAINIAN INDEPENDENCE

"SLAVA UKRAINI"

The Kinsman Building
81 Washington Street, Suite 311
Salem, MA 01970-3514
Tel: (978) 741-1163
Fax: (978) 745-4942
Rablaw@verizon.net

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ (ЗУАДК)

щиро вітає своїх прихильників
та українську громаду

з нагоди

16-ої РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Слава Україні!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728-1630 • Fax: (215) 728-1631
www.uuarc.org

Центральна Управа,
Відділи і все членство
Організації Державного
Відродження України
(ОДВУ)

вітають

ЗІ СВЯТОМ НЕЗАЛЕЖНОСТИ!

Уряд Незалежної Української Держави,
український народ на рідних землях
і всіх наших земляків,
розкиданих по різних країнах світу

бажаємо

успіхів у всіх заходах для об'єднання
національно-державницьких сил,
у справі відбудови та закріплення
соборної самостійної України.

Олександер Процюк
голова

„THE HOUSE OF UKRAINE, INC."
в San Diego, CA

вітає

своїх членів та прихильників

з нагоди

ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ
УКРАЇНИ

та запрошує на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ 2007 р.
у САН ДІЄҐО

від 31 серпня до 2 вересня 2007 р.

www.houseofukraine.com *housandiego@aol.com*

**ДИРЕКЦІЯ ТА ПРАЦІВНИКИ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ**

ВІТАЮТЬ

**УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ АМЕРИКИ
З НАГОДИ СВЯТКУВАННЯ**

*16-ої РІЧНИЦІ
З ДНЯ ПРОГОЛОШЕННЯ
АКТУ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ*

БАЖАЄМО

**НАРОДОВІ УКРАЇНИ МУЖНОСТИ, НАСНАГИ
ТА ПОЛІТИЧНОЇ ЗРІЛОСТИ В ПОБУДОВІ
МОЛОДОЇ ДЕРЖАВИ.**

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-2980 •Fax: (212) 995-5204

Філія у Ню-Йорку:

1678 E 17th St., Brooklyn, NY 11229
Tel.: (718) 376-5057
Fax: (718) 376-5670
Toll Free: 1-866-857-2464

Філії у Ню-Джерзі:

35 Main St.,
S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 469-9085
Fax: (732) 469-9165

265 Washington Ave.,
Carteret, NJ 07008
Tel.: (732) 802-0480
Fax: (732) 802-0484

UKRAINIAN SELFRELIANCE NEW ENGLAND FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч

**21SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109-1238
PHONES: (860) 296-4714 • (800) 405-4714 FAX: (860) 296-3499
WESTFIELD BRANCH •103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
NEW BRITAIN BRANCH • 270 BROAD ST., NEW BRITAIN, CT 06053
TEL.: (860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120
(413) 568-4948 • Fax: (413) 568-4747**

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
„САМОПОМІЧ" НЮ ІНҐЛАНД**

складає найщиріші побажання

з нагоди

*16-ої РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ*

*всій українській громаді
в США та українському народові
у Вільній Україні*

Запрошуємо українців з нашої околиці
стати членами Кредитівки

Дайте нам нагоду допомогти Вам
у Ваших фінансових потребах.

WEB SITE: **WWW.USNEFCU.COM**

Ukrainian Selfreliance
Michigan Federal Credit Union

Українська Мичиґанська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч"

вітає

УРЯД УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ І ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

з нагоди

16-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

MAIN OFFICE

26791 Ryan Road, Warren, MI 48091 • Tel.: (586) 756-3300 • Toll Free: (877) POLTAVA • Fax: (586) 756-4316
E-mail:usmfcuinfo@usmfcu.org • website: www.usmfcu.org

MICHIGAN BRANCHES

Hamtramck
11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212
Tel.: (313) 891-4100

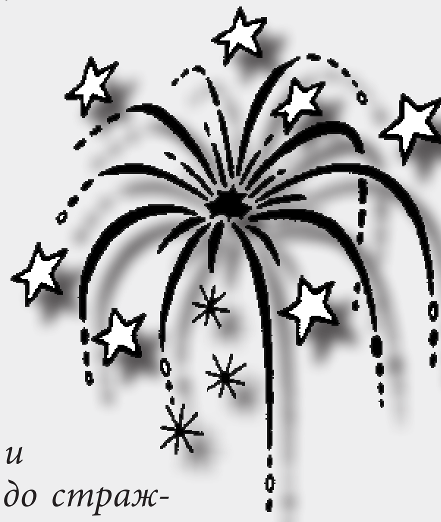
Dearborn Heights
5734 N. Telegraph
Dearborn Heights, MI 48127

FLORIDA BRANCHE

North Port
14506 Tamiami Trail – Suite B, North Port, FL 34287
Tel. & Fax: (941) 423-2793

KENT, WASHINGTON OFFICE
25827 104th Avenue S. E.
Kent, Washington 98032
Tel.: (253) 520-9333 • Fax: (253) 520-0973

Адміністрація видавництва УНСоюзу і редакція тижневика „Свобода" щиро вітають наших читачів з 16-ою річницею Незалежности України!

Впродовж десятиліть ми разом вболівали за долю України, намагалися привернути увагу світової громади до страждань поневоленого народу. Вже 16 років ми разом намагаємося подати якнайдієвішу допомогу Україні у будуванні її держави, у демократичному розвитку суспільства.

Виявом такої уваги до землі наших прадідів для видавців і редакторів стала публікація актуальних матеріялів, а для читачів – фінансова підтримка нашої спільної справи у вигляді передплати тижневика, пожертв у його пресовий фонд, поміщення платних оголошень.

У дні свята ми висловлюємо надію на продовження такої нашої співпраці. Бажаємо гарно відзначити річницю молодої держави, перебуваючи у доброму здоров'ї і настрої.

„Живи, Україно, живи для краси
Для сили для правди, для волі!...
О. Олесь
З нагоди 16-ої річниці
Незалежности України
вітаємо
Уряд Незалежної Української Держави,
та ввесь нарід на рідних землях та в діяспорі.
Радіємо осягненнями у розбудові незалежної Української Держави
та бажаємо дальших успіхів у скріпленні державности України
та кращої долі її народові.
Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
SELF RELIANCE (NY)
FEDERAL CREDIT UNION
A full service financial institution serving the Ukrainian
American community since 1951.

НОВІ ВИДАННЯ

Хто створив людину?

Існує загальна думка, що західньоевропейці створили усю цивілізацію й культуру та дали її решті народів. Та це не так. Своєю політикою й поводженням поодиноких діячів Західня Европа довела, що це не так (...). Англієць Чарлз Дарвін написав таке, що людина постала з мавпи, бо мавпа подібна до людини. Але Ч. Дарвін не довів, що людина з мавпи постала! Ч. Дарвін доводив, що сильніший має право жити, а слабший – ні, що сильніший виживає, а слабший гине! На цій основі постали комунізм, нацизм, шовінізм, диктатура, і мільйони людей внаслідок цього загинули, а скільки мучилось в страху?

Іван Івахів,
Денвер, Кольорадо

Левко Хмельковський

В середині XIX століття, в Англії, син і внук лікарів Чарлз Дарвін закінчив університет з дипломом теолога і збирався стати священиком у церкві, але отримав запрошення від мореплавця Фіцроя до морської навколосвітньої подорожі на кораблі „Бігл“ і на п’ять років вирушив в моря. В далеких світах він був здивований багатством і розмаїттям рослинного і тваринного світу, а коли повернувся, то у 1859 році видав книжку „Походження видів шляхом природного відбору або збереження обраних порід у боротьбі за життя“.

За його твердженням, усе живе виникло з випадкового збігу частинок мертвої матерії через певні хаотичні процеси на Землі. Під впливом зовнішніх природних обставин почали розвиватися різновиди життя і стало їх так багато, що сильніші у боротьбі за місце під сонцем вимирали, а сильніші утверджувалися. Прихильників цієї гіпотези називають еволюціоністами. Проте багато видатних вчених не сприйняли думок Ч. Дарвіна і далі вірили у те, що життя на Землі задумане і створене Богом. Їх називають креаціоністами від слова – творення (креація).

Факти, які спростовують гіпотезу Дарвіна, варто розглядати у вигляді трьох груп: вірогідність дарвінізму, вік Землі і літопис закам’янілих решток давнього життя.

Вірогідність – оскільки життя є настільки унікальне і складне, то математична вірогідність його випадкового виникнення є надзвичайно низькою. Вчення про довільне зародження життя – це вчення про те, що спочатку життя виникло випадково, внаслідок хаотичних біохемічних процесів. Усі мінімально потрібні і надзвичайно складні клітинні структури випадково опинилися водночас в одному й тому ж місці. Ця сукупність неживих хемічних речовин стала початком клітини, з якої розвинулося життя.

Проте понад 100 років тому великий вчений Луї Пастер експериментально довів, що живе не може виникнути з неживого, мертві об’єкти не породжують живих.

В гіпотезі Дарвіна є ще твердження про випадкові мутації. Тобто через якісь помилки у відтворенні клітини може виникнути нова клітина, з іншими властивостями. Була мавпа, а стала людина... Так, мутації існують. Буває, хоча й надзвичайно рідко, що хемічна структура гена змінюється, проте більшість мутацій є шкідливими для тварини чи рослини і часто призводять до їхньої загибелі. Також сам організм протистоїть впливу пошкоджених генів, виправляє помилку, що сталася. Бувають також випадки пристосування організму до нових умов життя, які називають адаптацією. Проте учені не знають випадку, коли б з адаптації виникла більш складна форма життя.

Перейдемо до часових вимірів. З школи нам твердили, що наша плянета існує мільярди років і за цей час проста клітина могла шляхом мутацій перетворитися на складний організм, на людину.

Вчені намагаються визначити вік Землі за осадовими шарами її поверхні, а також на основі тих закам’янілих решток життя, які знаходять при розкопках. Але при цьому дослідники обох факторів, геологи і палеонтологи, посилаються одне на одного. Мовляв, шари землі давні, бо в них знайдено давні істоти. А інші – ці істоти жили давно, бо їх знайдено в давніх шарах землі. Проте ні викопні рештки, ні осадові породи не є свідченням віку Землі.

Видатний мікробіолог Бер Томпсон писав, що викопні рештки є наслідком раптової катастрофи: „Повінь була настільки катастрофічною, пише він в книзі, що змінила клімат, а також будову Землі.

Повінь – найвірогідніше пояснення моментального поховання десятків тисяч викопних організмів на всіх континентах“. Описи всесвітнього потопу є не тільки в Біблії, а й в давніх документах народів Азії, Европи, Австралії, Америки, Індії, Східньої Африки. А рештки морських істот і тварин знайдено на вершинах, рештки крокодилів з Нілу – в Німеччині... Археологи виявили поруч сліди людини і динозавра. Отже, динозаври жили одночасно з людиною. У біблійній книзі Йова (40:15-18) є опис динозавра: „Траву, як худоба велика, він їсть. Випростовує мов кедра свого хвоста, жили його стегон поспліталися“. Тобто динозаври теж були в ковчегу Ноя, але не змогли витримати змін клімату і поступово вимерли. У науці застосовують радіометричне вимірювання часу. Вчені можуть виміряти кількість радіоактивних елементів, що нині міститься в гірських породах, і визначити, скільки часу пройшло відтоді, як ці елементи утворилися шляхом охолодження з розплавленого стану.

Д-р Вілярд Лібі навіть дістав Нобелівську премію за цей метод. Проте В. Лібі написав, що цей метод дає достовірні результати лише в межах 4 тис. років. А прихильники Дарвіна спираються на нього, говорячи про мільярди років. Для застосування цього методу треба знати кількість радіоактивних елементів в породі на момент її утворення, швидкість радіоактивного розпаду має бути

(Закінчення на стор. 29)

СПОРТ

Вістки з „Чорноморської Січі“

Юнацтво СУМ – переможці спортових ігр молоді

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 3 серпня на спортових базах оселі СУМ відбулися 26-ті Українські спортові ігри молоді, в яких взяло участь понад 120 юначок і юнаків (понад 70 – з СУМ і понад 50 – з УСВТ „Чорноморська СІЧ“). Молодь змагалася з п’яти видів спорту – копаного м’яча, відбиванки (волейболу), тенісу і плавання. Перемогу здобула команда СУМ, яка виборола золоті медалі в обидвох вікових групах (11 років і молодші та 18 років і молодші) з копаного м’яча, відбиванки і тенісу. Срібні медалі вручено дружинам УСВТ „Чорноморська Січ“. В плавацьких змаганнях переможцем вийшла плавацька дружина „Ч. Січі“ з медалевим співвідношенням – 25:22.

Золоті медалі в різних стилях плавання здобули Владислав Кивецак (СУМ), Тара Рід (СУМ) – 3, Дарик Ґерарді („Ч. Січ“), Александер Наджерія („Ч. Січ“) – 2, Катерина Ноженко („Ч. Січ“) – 3, Раєн Рід (СУМ), Влада Каґан („Ч. Січ“) – 2, Камель Баб’як (СУМ), Микола Патриляк („Ч. Січ“) – 2, Давид Русиняк (СУМ) – 2, Олесь Поліщук („Ч. Січ“), Данило Зєлик („Ч. Січ“), Леся Олесницька („Ч. Січ“), Риян Завойовський (СУМ), Катерина Гудима (СУМ), Еріка Патриляк („Ч. Січ“), Софія Поліщук („Ч. Січ“).

Відкриттям і закриттям ігор провадили Володимир Вирста – комендант спортового табору, Петро Колінський – бунчужний. Обов’язок писарки виконувала Надя Длябога (СУМ). До проводу ігор входили Омелян Твардовський, Марійка Бокало, Олесь Напора (УСЦАК), Михайло Завадівський, Тара Василак – з УСВТ „Чорноморська Січ“. Тереса Рід (СУМ) провела легкоатлетичні біги для наймолодших учасників. Господарі під проводом управителя оселі Петра Косцьолека тепло приймали збірну УСВТ „Ч. Січ“.

„Чорноморська Січ“ зазнала поразки

ЮНІОН, Ню-Джерзі. – Наприкінці липня і на початку серпня відбулися останні календарні ігри турніру з копаного м’яча Університету Кейн. Дружина „Чорноморської Січі“, яка провадила в змаганнях, провела гри, в яких 26 липня перемогла клюб „Гайтс“ вислідом 8:0 (ґолі здобули Дмитро Терещук (3), Гриць Сергіїв, Карло Вільбур, Марко Гординський, Петро Касіяненко і Данило Левицький. 2 серпня дружині „Ч. Січі“ треба було грати з клюбами „Скач Плейнс“ і „Балерс“ ФК. В першій зустрічі „січовики“ виборолu перемогу – 4:3, але витратили багато фізичних сил і енерґії, що позначилося на їхній грі з дружиною „Балерс“, в якій вони зазнали поразки – 1:2. Сильні і досвідчені суперники вдало використали втому „січовиків“ і швидко здобули ведення. Після цієї поразки дружина „Ч. Січі“ у фінальній, підсумковій табелі турніру зайняла друге місце і таким чином дійшла до півфіналу „плей оф“.

Ігри цієї серії відбулися 9 серпня. Суперником „Ч. Січі“ був сильний клюб „Моріставн Ол Старс“, тобто збірна цього міста. Зустріч пройшла на вищому рівні, в якій обидві дружини показали гарну, змістовну гру з численними критичними моментами під обома воротами. Щасливішими виявилися суперники українських футболістів, що здобули єдиного ґоля зустрічі, після цього щільно і енерґійно обороняли свої ворота. „Січовики“ провели серію атак в напрямі воріт „Ол Старс“, одначе, не осягнули успіху. Дошкульно позначився брак в складі дружини вихованця Спортової школи „Ч. Січі“ Дмитра Терещука, який був змушений виступати в цьому ж часі в змаганнях дружини Юніон-коледжу, в якому він вчиться. В складі „Ч. Січі“ теж бракувало футболіста захисту Андрія Кудрика, який перебував в спортовому таборі СУМ, де виконував обов’язки головного інструктора з копаного м’яча. Незважаючи на цю поразку, дружина „Ч. Січі“ є однією з провідних в штаті Ню-Джерзі, що засвідчив цьогорічний турнір.

Омелян Твардовський

Марко Вовчок ...

(Закінчення зі стор. 15)

повертається в Росію і майже 10 років живе у Петербурзі.

Літературна спадщина її значна – близько 100 ориґінальних творів і майже стільки ж перекладів. Своїми творами Марко Вовчок значно збагатила українську літературну мову.

Після розриву з чоловіком письменниця закохалася в юриста і публіциста Олександра Пассека, об’їздила з ним Італію, побувала в Женеві. Але щастя її було коротким – він помер від туберкульози.

Бурхливий роман з набагато молодшим далеким родичем Дмитрієм Писарєвим закінчився ще трагічніше – він втопився в морі у 1868 році на очах в М. Маркович та сина Богдана.

Після цього надійшла звістка про смерть О. Марковича. Але на цьому тяжкі випробування не закінчилися. Взимку 1870-1871 років вона познайомилась з майбутнім чоловіком Михайлом Лобачем-Жученком, шлюб з яким зареєструвала в 1875 році. Вважали, що це сталося після народження сина Бориса. Але насправді Борис був її внуком – нешлюбним сином Богдана. М. Маркович і цей удар мусила витримати – видала дитину за свою.

І знову переїзд – тепер вже з М. Лобач-Жученком і сином-онуком до Ставрополя. Але здоров’я її погіршилось, вона відійшла від літературної творчости.

Осінь свого життя відома письменниця провела на Кавказі, поблизу Нальчика. Влітку 1907 року хвороба прикувала Марка Вовчка до ліжка, а 10 серпня її не стало. Поховали її в Нальчику, в межах садиби, під грушею.

З усіх титулів їй було дано найвищий – титул Шевченкової доні, і зроблено це було самим Кобзарем, бо за суспільно-політичним світоглядом вона була його духовною дочкою, а в українській прозі – продовжувачем його літературних традицій.

Україна – у Лізі чемпіонів з футболу

Закінчилося друге кваліфікаційне коло чемпіонату Ліґи Чемпіонів Европи, у якому з України беруть участь команди „Шахтар“ і „Динамо“. 1 серпня „Шахтар“ виграв у вірменської команди „Пюнік“ з рахунком 2:1. 15 серпня, у третьому кваліфікаційному колі Ліґи чемпіонів, „Шахтар“ програв австрійському „Зальцбурґові“. Рахунок 1:0. Ґоль забив Циклер з карного. 15 серпня у грі команд „Сараєво“ (Боснія і Герцеговина) - „Динамо“ (Україна) перемогли кияни – 1:0. Ґоль забив Шацьких. Змагання у відповідь – 28-29 серпня. *(„Кореспондент“).*

ВЕЛЬМИШАНОВНІ БАТЬКИ!

Школа Українознавства та Релігії при Церкві-пам’ятнику св. Андрія у м. Саут Баунд Брук, Нью Джерзі, оголошує набір учнів з 1-ої по 12-у клясу, дошкілля та світличка на 2007-2008 навчальний рік. Школа належить до Шкільної Ради УККА (Централя шкіл українознавства у США).

Навчання розпочнеться 8-ого вересня 2007 року; молебень о год. 8:45 ранку у Церковній консисторії, початок шкільного дня о 9 год. ранку.

Після кожного шкільного дня, бувають сходини Пласту, Українська Скавтська Організація – рій зайчики (новаки) та рій ромашки (новачки).

Зацікавлених просимо звертатися:
п. Роман Гірняк, директор
Телефон (908) 625-3714
е-пошта: mazepa@verizon.net

Прилучайте своїх дітей до українського життя та української культури!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на доповідь

Достойного

д-ра Богдана Футея

Федерального Судді США.

Правовий хаос, конституційна криза і дострокові вибори: Quo vadis, Україно?

в суботу, 8 вересня 2007 р.,
о 5-ій год. по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (Між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ПОДОРОЖІ

Милостів в дзеркалі віків

Дзвіниця храму св. Трійці у Милостові.

Село Милостів колишнього Рівненського повіту лежить на березі річки Південна Стубла, яка тече серед пагорбів, творить широкі луги і неповторно мальовничі пейзажі. Свою назву село отримало за переказами старожилів, які записав вчитель місцевої школи Борис Лозинський, від слова „милостивий“. „У сиву давнину, – розповідав вчитель, – князь вигнав свого слугу за якусь провину у болота вздовж річки Стубелки на певну смерть. Проте вигнанець з ласки Божої не тільки вижив, а й став ясновидцем, лікував хворих молитвами і травами безкоштовно. Його хижа завжди була переповнена хворими, а коли їх запитували, до кого вони йдуть, то люди відповідали: „До милостивого“. Перша писемна згадка про село походить з 1577 року, коли воно належало до Григорія Чаплича.

Великий дзвін (1717 рік) храму св. Трійці.

В акті князя Юрія Чорторийського від 5 грудня 1595 року теж згадується Милостів. Князь заповідав своїй сестрі – княгині Олені Горностаєвій маєток в Пересопниці, щоб доходи з того маєтку йшли на утримання Пересопницького монастиря Різдва Богородиці.

За інвентарем 1704 року Милостів належав князеві Антонію Трипільському, який розбудував колишній замок князів Чорторийських під палац. Ще його попередники укріпили замок земляними валами і мурами з сторожовими вежами, проклали підземний хід до Пересопниці. Від розкішного палацу залишилося розкидана цегла, але ще одна велична будова князя Антонія Трипільського (1674-1747), а саме мурований храм св. Трійці (1717 рік) нагадує про його добрі справи.

Храм св. Трійці – монументальна архітектурна пам’ятка волинських зодчих, побудований в клясичному стилі. Теж в клясичному стилі – дзвіниця з сімома дзвонами. Посередині – найбільший дзвін з зображенням св. Миколая з датою – 1717 рік. Під підлогою храму зберігалась до 1963 року домовина фундатора святині князя Антонія Трипільського, але потім була перенесена на місцеве кладовище. До 1937 року в церкві зберігався і портрет князя, подальша доля якого невідома.

Ця княжа родина походила з давнього князівського роду на Київщині. Князі Трипільські довгий час володіли Трипіллям, а в „Пом’янику Києво-Печерського монастиря записано п’ять княжих імен цього роду: Дмитрій, Симеон, Марія, Іоан, Марія та чотири ченці цього монастиря – Нестор, Андрій, Дем’ян, Мартіян.

Весняного недільного дощового ранку шлях з Дядковичів до Милостова пройшов я в роздумах про минуле цього краю. Узбіччя дороги були заквітчані білим цвітом яблунь, груш, черемшини... Яка прекрасна і багата наша земля! Ось і Милостів. Стою перед мурованим храмом св. Трійці. За вівтарем храму – могила священика, багаторічного настоятеля о. Андрія Лозинського (1867-1952). Дізнаюся від його правнука – вчителя історії місцевої школи, випускника Волинського університету ім. Лесі Українки Бориса Лозинського, що о. Андрій поклав початок священичої родини Лозинських, серед яких були відомі українські священики-патріоти. Його рідного брата о. Костянтина Лозинського, довголітнього настоятеля храму в недалекому селі Більові, разом з родиною, розстріляли німці і поляки, а село і церкву, в якій він служив, спалили в 1943 році.

Його внук о. А. Лозинський нині настоятель храму в Милостові, але служить в УПЦ Московського патріярхату. На Службі – три десятки парафіян, співає церковний хор, в якому переважають жіночі голоси.

Вражає внутрішність святині. Крізь напіввенеціянські вікна лине денне світло на величний п’ятиярусний іконостас з ликами святих, написаних в клясичному стилі, але з елементами народності.

Разом з Б. Лозинським оглядаємо давні церковні дзвони. Люди врятували їх в часи окупації, закопавши в землю, а нині вони знову своїми мелодіями сповіщають радісні і сумні вісті, прикрашають Служби Божі.

Вирушаємо до могили князя Антонія Трипільського. Є в селі символічна могила полеглих односельчан, які віддали своє життя за Україну, з величавим дубовим хрестом-фігурою, заквітчанимстрічками, квітами, поруч на щоглі – державний прапор. Могила князя, яку довершує пам’ятник, добре доглянута, довкола неї багато живих квітів.

Володимир Рожко,
Луцьк

Хто створив...

(Закінчення зі стор. 26)

незмінною, досліджувана порода має бути ізольована від зовнішніх впливів, але насправді цього не буває, тому цей метод не можна сприймати як науковий.

Інші методи визначення віку Землі підтверджують Біблію в тому, що Земля є відносно молодою планетою. Темпи зростання вмісту солі в океанах свідчать, що від їхнього виникнення не могли пройти мільярди років. Також такий висновок приносить вивчення динаміки зменшення сили магнітного поля, вмісту еритроцитів в кістках решток тварин, збільшення вмісту гелію в атмосфері, товщини верхнього шару ґрунту, збільшення відстані від Землі до Місяця, вивчення інших факторів.

Кожного разу вік Землі виявляється меншим, ніж твердять еволюціоністи. Палеонтологи знаходять рештки давніх тварин, але не знаходить пізніших, проміжних видів. У ряді випадків знахідки просто пристосовували до гіпотези Ч. Дарвіна...

Якщо еволюція триває, а так ніби має бути, то чому за відомий людству відрізок часу не виникло жодних нових істот? Гіпотезі Дарвіна надали рівня теорії матеріялісти, зокрема комуністи, яким було вигідно заперечити Боже творення світу. Гіпотеза Дарвіна передбачає виживання сильніших видів за рахунок слабших.

Це дуже сподобалося також расистам, передовсім нацистам Гітлера, який у своїй книзі „Моя боротьба“ доводив, що його народ має расову перевагу над іншими народами і тому повинен володарювати, знищуючи інші народи. Сталін намагався шляхом знищення певної частини народу штучно вивести нову мутацію – радянський народ. Обидва були не просто атеїстами, а й ворогами християнства.

З критики Ч. Дарвіна варто прочитати книжку американських вчених Джо Вайта і Ніколаса Комнінеліса „Крах Дарвіна“, яку переклали українською мовою і видали минулого року черкаське видавництво „Стефанус“ і місія „Обітниця миру“ в Рівному. По книжку можна звернутися у „Стефанус“ на адресу: поштова скринька 3610, Черкаси 18016, Ukraine.

Св. п. Микола Бережук був діяльним українцем

Ділимося сумною вісткою з українською громадою, що в Сент- Кетеренсі, Канада, 3 липня, після тривалої недуги, відійшов у вічність св. п. Микола Бережук, проживши 87 років життя.

Народився М. Бережук 23 вересня 1920 року в селі Викторів, недалеко від Станіславова (тепер – Івано-Франківськ), в родині Агафії і Василя Бережуків. В юному віці став членом організації „Соколи". Маючи 21 рік життя, поїхав у незнаний йому світ. Розпочав свою мандрівку в Німеччині, де здобув працю і перебув воєнний час. В 1948 році переїхав він до Великої Британії, де брав активну участь в розбудові українського середовища, присвятив свою силу в будові української церкви. У 1952 році узав шлюб з Тересою Гададі і наступного року переїхав до Сент-Кетеренсу. Як член Державницького Фронту, виконував різні функції при Спілці Української Молоді, в Лізі Українців Канади і Українському Чорноморському домі ім. Степана Бандери. Як секретар відділу УНСоюзу, допоміг одержати позичку на завершення будови Українського Чорноморського дому. З набуттям власного дому, розширилася громадська і політична діяльність Державницького Фронту в Сент Кетеренсі. Під головуванням М. Березюка чисельність юнацтва СУМ збільшилася, було засновано „Рідну школу", а пізніше організовано курси українознавства. Розвинулася виховна і культурно-мистецька діяльність. Покійний був головою осередку СУМ 12 років. Всі обов'язки виконував чесно, з любов'ю, без нарікань.

В понеділок, 9 липня, родина, в супроводі отців церкви свв. Кирила і Методія Богдана Чолія – пароха, д-ра Миколи Комара, Івана Кота – диякона і в присутності великого числа української громади і молоді міста, відпровадили чоловіка, батька, виховника, діяча, приятеля на останній його відпочинок.

Св. п. Микола Бережук

В часі тризни вшанували пам'ять М. Бережука о. парох Б. Чолій, Осип Гнатиків – від Державницького Фронту, Ярослав Сташинський – від СУМ, Емілія Смаль – від УНСоюзу, Марія Буратинська – від відділу Ліґи Українок Канади, Теодор Левицький, Таня Бережук – наймолодша дочка, і Оля Король – подруга-сумівка.

Залишив в глибокому смутку св. п. М. Бережук дружину Тетяну, доньок Любу з чоловіком Денисом, Віру і Таню, внуків Кларису, Марту, Олександра, Христофора і Калину, родину Левицьких в Дітройті та ближчу і дальшу родину в Україні. Приятелі, знайомі та друзі і подруги Державницького Фронту і УНСоюзу висловлюють глибоке співчуття родині покійного!

Спи спокійно, друже Миколо, канадська земля нехай буде Тобі легкою, а Твоя пам'ять і ласкава усмішка нехай залишиться в наших серцях! Вічна Тобі пам'ять!

Оля Король

Помер св. п. Іван Гуща

24 квітня 2007 року помер Іван Гуща. Він довго хворів, доглядала його дружина Ґеня у їхньому домі.

Св. п. І. Гуща народився 25 грудня 1922 року в Україні. Вчителював. Побував у Німеччині, Шотландії і в 1951 році приїхав до США, працював інспектором у „Дженерал моторс".

Належав до Православної церкви св. Юрія у Ярдвілі, Ню-Джерзі, був її співфундатором, головою парафії та вчителем суботньої школи.

Поховали св. п. І. Гущу 28 квітня на православному цвинтарі св. Андрія у Савт Бавнд Бруку. Поховання провів о. П. Левко. Покійний залишив в жалобі дружину Ґеню, дочку Аніту, синів Івана і Олександра, дві внучки, правнука та дальших родичів.

Вічна Йому пам'ять!

Б. С.

У глибокому смутку повідомляємо, що 30 липня 2007 р. у Норт Порті, Фла., відійшов у вічність після невилікувальної недуги

СВ. П.

ВАСИЛЬ МАЦЬКІВ

нар. 22 січня 1928 р. в Струтині, Україна .
Син покійних ІВАНА та МАРІЇ з дому ЯНКІВ, брат покійного ДЕНИСА.

Середню школу закінчив в таборі у Міттенвальді, Німеччина. Після іміґрації до США у 1951 р. Василь був покликаний до служби в американському війську. Після закінчення військової служби з поміччю GI Bill, поступив до University of Wisconsin у Madison, де вивчав інженерію. Як інженер працював для декількох фірм, включно із US Army.

Після відходу на пенсію замешкав у Норт Порті, Фла., де брав активну участь в місцевих організаціях. Василь присвятив багато свого часу та фінансових ресурсів для де-русифікації збройних сил незалежної України, зокрема Української фльоти, полагоджуючи стипендії для кадетів у Севастополі, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у супроводі о. Михайла Борисенка відбулися 1-го і 2-го серпня 2007 р. в Українській церкві св. Андрія в Норт Порті, Фла. Члени 40-го Відділу Українсько-Американських Ветеранів з командиром Ігорем Гронем на чолі віддали Покійному свою останню честь.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина	– НІНА з дому ІВАСЮК
сестри дружини	– ТАМАРА та ВАЛЕНТИНА
племінники	– ГАЛИНА, ІРЕНА, ЕВГЕНІЯ і ОРЕСТ з родинами
брати	– ТЕОДОР, МИХАЙЛО та ІВАН з родинами

та дальша родина, приятелі і побратими-ветерани

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося болючою вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що дня 14 червня 2007 р. по короткій недузі відійшов у Божу вічність на 89-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і ШВАҐЕР

СВ. П.

ЮРІЙ ДИБА

нар. 22 березня 1918 р. у Байон, Н. Дж.

ПАНАХИДА відбулася 17 червня 2007 р. в похоронному заведенні Р. П. Драґо.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18 червня о год. 9:45 ранку в церкві Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтарі св. Духа в Ґошен, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:

сини	– ОЛЕКСАНДЕР з дружиною СТЕФОЮ
	– РОМАН з дружиною ДОМЕНІКОЮ
дочки	– НАДІЯ з чоловіком РОМАНОМ
	– ОЛЬГА
внуки	– ОЛЕКСАНДЕР, ЙОСИП
шваґрови	– ТЕКЛЯ ГУСЯК з родиною
	– СТЕФАНІЯ ПОПИК з родиною з України

та ближча і дальша родина в ЗСА та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Родина складає подяку всім рідним, приятелям і знайомим за молитви, вислови співчуття, слова прощання та за пожертви.

Ділимося сумною вісткою,
що 31 травня 2007 р.
відійшов у Божу вічність
на 58 році життя
дорогий СИН

о. МИХАЙЛО ГАЛЬЧУК

нар. у 1948 р. в Бельгії,
син покійної Олі Гальчук та брат покійного Володимира.

В 1951 р. разом з родиною переселився до Судбури, Онтаріо, де навчався в школі та Air Cadets. По закінченню середньої та української шкіл переїхав до Торонто, де поступив до Ryerson University. У Торонто належав до Українського Національного Молодіжного Об’єднання Канади (UNYF) та був членом управи Українського Національного Об’єднання Канади.

Бл. п. о. Гальчук студіював теологію в Trinity College при Торонтському університеті. Опісля священств Англіканського обряду виїхав до України служити сиротинцям в околиці Чорнобиля. Бл. п. о. Гальчук був служителем Англіканської церкви св. Луки у Бурлінґтоні, Онтаріо, а після переїзду до Port Colborne, Ont., пастором St. Brendan the Navigator Anglican Church. О. Михайло через Англіканську церкву продовжував свою місійну працю в Загребі, Хорватія, та по 2-ох роках у 2006 році повернувся до Канади.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4 червня в Англіканській церкві св. Луки в Бурлінґтоні, Онт.

Залишилися у смутку:

батько	– ЯРОСЛАВ з дружиною СОФІЄЮ
тета	– ТЕРЕЗА
кузини	– STEVE і CATHI ЧЕРКЕЗ
хресна мама	– ВАЛЕНТИНА ЛИТВИНЕЦЬ
приятелька	– LINDA LAMARCHE
колишня дружина	– ЛАРИСА

„We walk by faith, not by sight: We are confident, I say, and willing rather to be absent from the body, and to be present with the Lord“

Пожертви в пам’ять Покійного можна складати на Heart and Stroke Foundation of Canada.

Український Національний Музей
у Чикаґо глибоко сумує
з приводу відходу у вічність
довголітнього скарбника
та книговода музею,
активного діяча
української громади

св. п.

ЮРІЯ ЯРИМОВИЧА

(16 вересня 1921 – †21 липня 2007)
та висловлює щирі співчуття родині Покійного.

У вінок св. п. Юрія Яримовича на Український Національний Музей свої пожертви склали наступні добродії:

$1,000.00 – Яримович Ореста.
$ 200.00 – Д-р і д-р Процик Юрій і Марія.
$ 125.00 – Capital Engineering.
$ 100.00 – Баторфальви Мирослава, Ганкевич Ярослав і Марія, д-р Грицеляк Юрій, Климчак Михайло і Марія, д-р Ковальський Євген і Марія, Коверко Олег і Леся, Кочерга Микола, Матвіїшин Ігор і Олена, д-р Панчук Ярослав і Ярослава, Пласт „Лісові Чорти“, п. Прокопович, д-р Пундій Павло і Орися, Теодорович Оксана, Яцків Ігор і Оксана.
$50.00 – Вишницька Емілія, Гарасовська Іванна, Городиський Ярослав і Марія, Ґорчинська Іванна, Залуцька Софія, Заплітний Ярослав і Ольга, Золотий Хрест, Караван Олег і Іванка, Климків Володимир і Олена, Кучма Ярослава, Литвинишин Йосиф, Матвіїшин Юрій і Ліда, Полюхович Іван і Роксоляна, Помірко Калина, д-р Ткачук Богдан і Ореста, Ткачук Ліда, Фаріон Марта і Вислоцький Ігор, Фединяк Ореста, Юревич Марія.
$40.00 – Дрогомирецька Калина, Pupillo Family.
$30.00 – Голіян Михайло і Оксана, Мельник Андрій.
$25.00 – Modrehock, Carinne, Балух Зорян і Анна, Боднар Лев, Бозьо Юрій і Ольга, Ганкевич Ксеня і Раковський Матей, Ганкевич Тамара, Гарасовська Ярина, Заяць Роман і Надія, Коломиєць Анатолій і Люба, Коляса Володимир і Орися, Кузик Анна, Миськів Юрій і Марія, Міщенко Микола, Олійник Надія, Рачкевич Юрій, Скробач Михайло і Ірина, Стрільчук Стефан, Трощук Віра, Турула Теодора, Фаріон Ярослава, Ястрембський Володимир і Євстахія.
$20.00 – Laden, Lora (Rod, Pitt), Богатук Зенон і Оксана, Боднар Богдан і Ліда, Бубнів Ольга, Ватраль Богдан і Петруся, Галамай Стефанія, Ганкевич Дарія і д-р Бутенко Данило, Кутна Леся, Лушняк Микола, Муха Антон і Анна, Савин Александра, Такой Теодор, Тиндик Оксана, Юревич Олена.
$15.00 – Боднарук Марія, Прохна Галина.
$10.00 – Swearing, Mary Beth, Ґарбера Ольга Марія, Кузьмюк Текля, Стефанів Михайло і Галина.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ
ОСЕРЕДОК У ДІТРОЙТІ

Ділимося сумною вісткою
зі своїм членством,
що 17 серпня 2007 р. у Стерлінґ Гайтс, Миш.
упокоївся в Бозі наш член

св. п.

д-р ІВАН ДУТКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 20 серпня 2007 р. в церкві св. Йосафата у Ворен, Миш.

Родині Покійного складаємо глибокі співчуття

УПРАВА ОСЕРЕДКУ

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“
www.ukrweekly.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

Направляємо різного роду дахи „siding“.
WALTER BASILUK
56 Walnut Ave.
Somerset, NJ 08873
Home: (732) 246-2558
Cell: (908) 304-4678

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• РІЗНЕ •

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956, Михайло

• НА ПРОДАЖ •

На продаж великий дім „Split Level“ in Napanoch, 3 спальні, 1.5 лазнички гараж на 2 авта, паркети і частинно килими. Низькі податки.

Ціна для скорої продажі 195,000 дол. Телефонувати до:
Diana, Associate Broker,
Westwood Metes & Bounds Realty.
Тел.: (845) 687-0232 дод. 109.

На продаж пансіонат „Карпатія“ (Rt. 23A Lexington, NY 12452). Будинок з ґанком, 12 спалень, 4 лазнички з ваннами (потребують ремонту), вітальня, велика їдальня, кухня, ґараж, 2 малі бонґало на приблизно 3-ох акрах землі. Будинок розташований поблизу лещатарських (лижних) курортів Hunter, Windham та Belleaire. Ціна $275,000 або договірна. **Тел. Вірі Андрушків:**
(248) 879-5918; (518) 989-6622 або **(202) 460-3826 мобільний**

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка, гарна, струнка, доброї вдачі, середнього віку познайомиться з мужчиною для створення сім’ї. Оля. Тел.: **1 347 415-1031** (після 9 год. веч.)

Українець – 33 роки, лікар, познайомиться з жінкою відповідного віку для створення сім’ї. Андрій.
Тел.: 011-380-32-4425589

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973)538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973)538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

** Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• ***Достава $10 за кожне замовлення***

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 ґалон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна
Тел.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

KARPATY TRAVEL

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY — Скора гарантована достава — Fast Guaranteed Delivery
Export-Import

ВІТАЄМО З 16-Ю РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

ПОДОРОЖЕВІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ ТА США, СТРАХУВАННЯ

Для вашої зручності все можна залагодити за телефонами:

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ХАРЧОВІ ПАКУНКИ
ПАЧКИ З ОДЯГОМ
ЛИСТИ
ТА ДОКУМЕНТИ

(416)-761-9105 ◇ 1-800-265-7189

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Переписуємо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати – то тільки через “КАРПАТИ”